CENA 95 MK.

Nr. 1. Lublin, dnia 11 marca 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena numeru pojedynczego wynosi 70 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 500 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 30 Mk., za szpaltę 1500 Mk., za stronę 3000 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 14.
Administracja: „ „ „ w Wydz. V (II p.).

TREŚĆ:

A.

1.

Okólnik (87) Woj. Lub. do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie ochrony zwierzyny*

L. 272/Pr.

Wobec tego, że w myśl rozp. z dnia 15/VII 1920 r. (Dz. U. Nr. 63 poz. 422) od dnia 1 grudnia polowanie na kuropatwy, a od dnia 1 lutego polowanie na zające jest zabronione, oraz, że w myśl art. 377 obowiązującej dotychczas ustawy gospodarstwa wiejskiego, wyd. 1903 r. (Zb. Pr. Imp. Ros. Tom XII cz. II) sprzedaż zwierzyny w czasie zakazanym dla polowania jest bezwzględnie niedozwolona, polecam jaknajenergiczniej przeciwdziałać i niedopuszczać handlu w jakikolwiek sposób zwierzyną oraz jej przywozu do miast i wsi w czasie, kiedy polowanie na nią jest zabronione; winnych przekroczenia pociągać należy bezwzględnie do odpowiedzialności z art. 410 i 406 pomienionej ustawy w myśl których winni przywozu lub handlu zwierzyną w czasie zakazanym ulegają karze grzywny oraz konfiskacie zwierzyny.

Lublin, 16 lutego 1922 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

2.

Okólnik (98) Woj. Lub. do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego i P. Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie kontroli nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych.*

L. 5825/Pr./1.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewn. Nr. B. C. 3050, z dnia 21/XII 1921 r. zarządzam co następuje:

Wobec konieczności przeglądu w Urzędzie Wojewódzkim czasopism ukazujących się na obszarze Województwa Lubelskiego, celem należytego wykonywania kontroli w dziedzinie nadzoru nad prasą, jak również orjentowania się w życiu politycznem i gospodarczem poszczególnych powiatów, w uzupełnieniu i częściowej zmianie mego okólnika Nr. 112 z dnia 17/II 1921 r. L. 923/Pr./1, polecam P. P. Starostom (P. Komisarzowi Rządu) trzecie egzemplarze obowiązkowe czasopism, dostarczonych w myśl art. 5 dekretu w przedmiocie tymcz. przep. prasowych z dn. 12/II 1919 r. przesyłać nie do Ministerstwa Spraw Wewn. lecz do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

Równocześnie zwracam uwagę na konieczność przeprowadzenia odpowiedniej zmiany w rubrykach wzoru „A“ dołączonego do mego okólnika Nr. 112. (Dz. Urz. Woj Lub. 1921 Nr. 2/3, poz. 41).

Lublin, dn. 4 stycznia 1922 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

3.

Okólnik (910) do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie ścigania dezerterów oraz uchylających się od służby wojskowej.*

L. 6665/II/1.

Wobec przejścia armji na stan pokojowy oraz na skutek pisma Dowództwa Okręgu Korpusu Lubelskiego z dnia 15 listopada b. r. L. 2251/Vb., polecam Panom Starostom (P. Komisarzowi Rządu) wydać natychmiast odpowiednie zarządzenia podwładnym sobie organom administracyjnym i policyjnym, by wszczęły jaknajenergiczniejsze kroki celem ścigania ukrywających się dezerterów oraz popisowych, uchylających się od powinności wojskowej, a przedewszystkiem proszę zobowiązać wójtów i sołtysów, pod osobistą odpowiedzialnością, aby o każdym poszczególnym wypadku uchylania się od służby wojskowej donieśli natychmiast najbliższemu posterunkowi żandarmerji wojskowej czy też policji państwowej, celem ujęcia ukrywającego się i odesłania go do właściwej powiatowej Komendy Uzupełnień.

W szczególności wobec obecnie zarządzonego wcielenia popisowych z dodatkowego poboru roczników 1899 i 1900 proszę donieść mi, czy wszyscy obowiązani do służby wojskowej popisowi z tych roczników stawili się do powiatowych Komend Uzupełnień — ewentualnie spowodować natychmiastowe ich stawiennictwo.

Największy odsetek uchylających się od służby wojskowej stanowią żydzi; dokumenty tej kategorji popisowych są przeważnie przeterminowane względnie fałszowane masowe zagubianie kart odroczenia i zwolnienia nasuwa przypuszczenie symulacji, celem otrzymania duplikatu — pożądane jest przeto, by przy kontroli dokumenty wojskowe były porównywane z innemi dokumentami osobistemi popisowego.

O wykonaniu niniejszego oczekiwać będę sprawozdania.

Lublin, dn. 3 grudnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *St. Moskalewski m. p.*

4.

Okólnik (97) do wszystkich P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w przedmiocie podatków gminnych z gruntów zajętych pod tor kolejowy.*

L. 1670/III/3.

Niektórzy z P. P. Przewodniczących zwrócili się do mnie w sprawie wyjaśnienia, czy grunty zajęte pod tor kolejowy można pociągnąć do opłacania podatków, na rzecz gmin wiejskich (składka gminna).

Na zapytania powyższe, opierając się na uk. 2 Dep. b. sen. z dnia 17/I 1912 r. Nr. 235 w każdym z poszczególnych wypadków wyjaśniłem, że składka gminna może być, zgodnie z art. 309 i 862 Post. b. kom. Urz., ściągana wyłącznie z ziemi użytkowej, czyli posiadającej przydrożną wydajność i mogącej

być zużytkowaną dla kultury rolnej. Zatem ziemia pod plantem drogi żelaznej, jak wogóle każdej innej drogi, nie może być włączona do rozkładu składki gminnej.

W międzyczasie na skutek skargi Dyrekcji Kolei Państwowych co do podatków gminnych, sprawa opodatkowania na rzecz gmin wiejskich ziemi zajętych pod tor kolejowy oparła się o Generalną Prokuratorję Rzeczypospolitej Polskiej, która, ostatecznie, orzeczeniem z dnia 11.XI r. b. l. 10579/2894/21/II. oświadczyła, co następuje:

Dopóki jedynym przedmiotem opodatkowania na rzecz gminy wiejskiej pozostaje własność gminna, tory i stoki kolejowe winne uczestniczyć w składce gminnej. Zdaniem zaś Generalnej Prokuratorji orzeczenia b. Senatu rosyjskiego nie mają mocy obowiązującej i winne być brane pod uwagę tylko o tyle, o ile zawierają rzeczywiście przekonywującą siłę logiczną. Szczególnie dotyczy to Dep. II tegoż Senatu, który faktycznie kierował się często motywami natury politycznej.

Powyższe ustalenie interpretacji odnośnych przepisów, które usuwa wszelkie wątpliwości w tym względzie przesyłam do wiadomości i zakomunikowania gminom oraz w celu wzięcia pod uwagę w razie rozstrzygania tego rodzaju spraw.

Lublin, dnia 21 grudnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

5.

Okólnik (13) Wojewody Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie potwierdzeń rachunków dostawców dla urzędów przez gminy.*

L. 2218/III/1.

Stosownie do § 3 Tymczasowej Instrukcji dla Wydziałów Rachunkowych Dyrekcji Poczt i Telegrafów, wydanej przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów w roku 1919 ceny wszelkich artykułów, potrzebnych dla instytucyj pocztowych, wykazane w rachunkach, obliczeniach i kosztorysach dostawców lub przedsiębiorców, mają być potwierdzone przez władze administracyjne lub komunalne w tym sensie że ceny danych artykułów odpowiadają stosunkom miejscowym. Przy zastosowaniu powyższych przepisów poszczególne urzędy pocztowe oraz Dyrekcje Poczt i Telegrafów natrafiają na pewne trudności, a mianowicie niektóre zarządy gmin miejskich nie chcą potwierdzić cen, podawanych w rachunkach, motywując tem, że ceny artykułów gospodarstwa pocztowego, jako to: szczotek, konewek, papieru i innych nie są im wiadome, ponieważ w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 stycznia b. r. (Monitor Nr. 34) Magistraty miast, liczących powyżej 25.000 mieszkańców, obowiązane są prowadzić statystykę cen lecz tylko na artykuły pierwszej potrzeby, do których urządzenia biurowe, jak również materjały pisarskie i przedmioty gospodarstwa pocztowego nie należą.

Zdarzają się wypadki, że niektóre Magistraty potwierdzają na rachunkach ceny wszelkich artykułów, jednak zupełnie bezkrytycznie, to znaczy—nie prowadząc statystyki cen danych artykułów, względnie nie sprawdziwszy, jakie istnieją ceny na rynku—ograniczają się na napisaniu na rachunku stosownej klauzuli przyczem za takie potwierdzenie pobierają opłatę w kwocie 25 Mk. od jednego rachunku. Koszta tej opłaty zasadniczo ponosi dostawcą, lecz bezwątpienia wydatek ten dostawca dolicza do ceny danego artykułu, przez co Skarb Państwa narażony jest na niepotrzebne straty.

Ponieważ potwierdzenie cen na rachunkach, obliczeniach i kosztorysach dostawców lub przedsiębiorców przez władze administracyjne lub samorządowe ma dla Skarbu Państwa poważne znaczenie, gdyż daje organom władzy możność prowadzenia kontroli wydatków z funduszów państwowych, a tem samem zapobiega wszelkim nadużyciom, polecam przeto, ażeby Magistraty i Urzędy Gminne stosownie do p. 11 art. 47 Dekr. o samorz. miejskim z dnia 4/II—1919 r. (Dz. Pr. Nr. 13/1919 r.) wzg. art. 217 Ust. Sam. Gm. z 1864 r. na żądanie instytucyj rządowych potwierdzały stosowność cen na rachunkach, obliczeniach i kosztorysach dostawców lub przedsiębiorców bez żadnych przeszkód i bezpłatnie, przyczem, by potwierdzenia te polegały na faktycznem sprawdzaniu danych cen na rynku miejscowym.

Powyższe zakomunikuje Pan Urzędom Gminnym i Magistratom miast niewydzielonych z powiatu podległego Panu terytorjum, celem ścisłego stosowania się.

Lublin, dn. 15 stycznia 1922 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

6.

Okólnik (Nr. 8) Woj. Lub. do wszystkich Panów przewodniczących Wydziałów Pow. na terenie Województwa Lubelskiego i do PP. Prezydentów m. Lublina i Siedlec *w przedmiocie zasady obliczania quorum na posiedzeniach rad miejskich.*

L. 110/III.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 9 listopada 1921 r. L. S. M. 1121 (Okólnik Nr. 151) zakomunikowało mi, iż zauważyło, że w wielu miastach przy obliczaniu quorum na posiedzeniach Rad miejskich bierze się w rachubę faktyczną, a nie pełną ustawową liczbę radnych i Członków Magistratu. Przyczyną tego objawu jest mylne tłomaczenie przepisu art. 15 go obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim, który stanowi, że w razie ubytku więcej niż 10% radnych i wobec wyczerpania się listy zastępców prezydent winien zarządzić wybory uzupełniające. Z przepisu tego bywa wyciągany wniosek, że zmniejszona do 10% liczba radnych może być jeszcze prawną podstawą do obliczania quorum. Podobne przekonanie nie da się utrzymać ze względu na fakt, że w skład Rad miejskich wchodzą nietylko radni ale i członkowie Magistratu, co powoduje, że przyjęcie za podstawę obliczania quorum faktycznej liczby radnych wymagałoby także uwzględnienia ewentualnie zmniejszonej liczby członków Magistratu, wnioski zaś, co do możliwości uwzględnienia zmniejszonej liczby

członków Magistratu, wyciągane z przepisów art. 58 Dekretu o samorządzie miejskim, różne są od tych, jakieby się wysnuć dały co do liczby radnych z przepisu objętego art. 15 omawianego Dekretu. Ponadto uwzględnienie faktycznej liczby radnych mogłoby prowadzić do zmniejszenia liczby ławników, których liczba ma wynosić po myśli art. 41 dekretu o samorządzie miejskim 10% liczby radnych, podobne zaś zmniejszenie ilości ławników nie jest dekretem o samorządzie miejskim przewidziane.

O ile oznaczenie granicy dla faktycznej liczby radnych nie może być dokonane przy pomocy art. 15 dekretu o samorządzie miejskim, o tyle nieuwzględnienie żadnej granicy jeszcze więcej pogłębia sprzeczności, powyżej wskazane i prowadzi do konsekwencyj, któreby znów prowadziły do zupełnego zaniku miejskiego organu uchwałodawczego. Natomiast podnieść należy, że sam przepis art. 15 dekretu o samorządzie miejskim poza swem właściwem znaczeniem przemawia za tem, że quorum powinno być obliczane nie od faktycznej lecz od ogólnej, to jest ustawowej liczby członków Rady miejskiej, a więc tak radnych, jak i członków Magistratu lub po myśli art. 43 samych radnych, w razie bowiem wyczerpania się listy zastępców i ubytku 10% radnych dekret już poleca Prezydentowi lub burmistrzowi przeprowadzenie wyborów uzupełniających. Po myśli art. 33 Dekretu o samorządzie miejskim dla obliczenia quorum na posiedzeniach Rady miejskiej, na których nie przychodzą pod obrady wnioski, wymagające obecności conajmniej, 2/3 członków Rady, wystarczy obecność zwykłej większości członków Rady lub po myśli art. 43 dekretu, samych radnych. Przez zwykłą większość obecnych można przeto po myśli przepisów dekretu rozumieć tylko obecność więcej niż połowy ogólnej t. j. ustawowej liczby członków Rady miejskiej lub samych radnych, a także od tej ogólnej liczby członków Rady Miejskiej obliczać należy kwalifikowaną większość obecnych na posiedzeniu, wymaganą w wypadkach przewidzianych art. 33 dekretu o samorządzie miejskim. Z podanych powodów wynika także, że i Rada Miejska w której ubyło więcej niż 10% radnych w czasie, zanim zostaną przeprowadzone wybory uzupełniające, zdolna jest do działania i może odbywać posiedzenia, dopóki na zwołanych posiedzeniach może być stwierdzone quorum normalne lub powiększone.

Z przeprowadzonej interpretacji przepisów dekretu o samorządzie miejskim wynika przeto ostatecznie, że należy quorum na posiedzeniach Rady miejskiej tak w wypadkach normalnych posiedzeń, jak i w wykonaniu jej uprawnień, wynikających z art. 43 obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim, obliczać wyłącznie od pełnej ustawowej liczby członków Rady, względnie od pełnej ustawowej liczby radnych bez względu na ubytki, które mogą być uwzględniane, a które jeszcze nie pociągają za sobą nieważności posiedzeń Rad miejskich.

Równocześnie zaznacza się, że praktykowany w niektórych miastach zwyczaj, iż posiedzenia Rady miejskiej rozpoczynają się przy braku quorum, a posiedzenie mimo to uważane jest za prawomocne, gdy w ciągu obrad nadejdzie wymagana liczba radnych, nie może być uznany za odpowiedni, uchwały bowiem Rady miejskiej tylko wtedy mogą być uważane za prawomocne, gdy zapadły na posiedzeniu w obecności wymaganej art. 33 dekretu o samorządzie miejskim liczby radnych, stwierdzonej przed rozpoczęciem obrad.

W razie braku powyższego quorum przed rozpoczęciem obrad winien znaleźć zastosowanie art. 31 obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim.

Powyższe należy podać do wiadomości Magistratom miast celem ścisłego stosowania się.

Lublin, dn. 11 stycznia 1922 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

7.

Okólnik (50) Woj. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego *w przedmiocie budżetów Powiatowych Związków komunalnych na rok 1922.*

L. 600/III.

W związku z nowym okresem budżetowym oraz dokonywanemi obecnie pracami nad układaniem preliminarzy budżetowych powiatowych związków komunalnych — podaję poniższe na skutek Okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 13 z dnia 19-go stycznia 1922 r. L. S. Z. 114 do wiadomości i zastosowania się Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych:

I. Nowy okres budżetowy trwać będzie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1922 r.

II. W wykonaniu Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22-go października 1919 r. w przedmiocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania policji państwowej (Dz. Ust. Nr. 5 1920 r. poz. 28) poleca się zarezerwować w budżetach pow. Związków Komunalnych tytułem udziału w kosztach utrzymania policji sumy z ubiegłego okresu budżetowego (p. Pismo okólne Min. Spraw Wewn. z dnia 7 maja 1921 r. L. S. Z. 299), powiększone o 160%, a to zgodnie z projektem preliminarza policji na 1922 r.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na wypływające z art. 3 wspomnianego wyżej Rozporządzenia uprawnienie powiatowych związków komunalnych do przerzucenia ciężarów, związanych z udziałem w kosztach utrzymania policji —na gminy wiejskie i miejskie danego powiatu.

III. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, mając na uwadze z jednej strony niewystarczalność źródeł dochodowych powiat. Związków komunalnych, z drugiej zaś —zadani , jakie na samorządzie powiatowym spoczywają, zezwala na:

1) pobór specjalnej składki gruntowej (p. Okólnik Min. Spraw Wewn. z dnia 23 maja 1921 roku L. S. Z. 471—(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 5/1921 poz. 150) w wysokości do 150 marek z morga ziemi pierwszej klasy; odnośne statuty w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1921 r. Nr. S. F. 1943/2 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 13/1920 r. poz. 342) winne obowiązkowo przewidywać klasyfikację gruntów, stosowaną przy poborze państw. podatku gruntowego, względnie wzorowaną na Rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 97/1920 r. poz. 639);

2) wprowadzenie nowych podatków samoistnych:

a) podatku szpitalnego (na wzór załącza się statut tego podatku w pow. Brzezińskim, zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w roku 1921, który należy zaktualizować odpowiednio do obecnych stosunków walutowych;

b) podatku od młynów z mocą obowiązującą jednak tylko na rok 1922 (wzór statutu załącza się);

c) podatku od napojów wyskokowych i od wywarzonego piwa (p. Okólnik Min. Spraw Wewn. z dnja 28/XII 1921 r. L. S. Z. 3345)—(Okólnik Urzędu Wojewódzkiego Nr. 12 z dnia 13 stycznia 1922 r. L. 155/III/1);

d) podatku od eksploatacji lasów (podatek ten winien być pobierany od morga lasu, przeznaczonego na wyrąb);

e) podatku od eksploetacji torfowisk (podatek ten winien być wymierzany w stosunku do ilości wydobytego torfu, t. j. od każdej przyjętej jednostki mierniczej, po potrąceniu jednak tych ilości torfu, które zostały zużytkowane na potrzeby własne).

UWAGA: W statutach o podatkach, wymienionych pod d) i e), których opracowanie pozostawia się inicjatywie organów samorządowych, należy wystrzegać się ewent. kolizji z państw. podatkiem dochodowym; podatki te winne mieć charakter wyłącznie podatków realnych t. zn. należy je wymierzać od objektu bez względu na dochód właściciela i jego warunki osobiste.

IV. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie dodatków na rzecz powiat. Związków komunalnych, względnie miast, wydzielonych z powiatów, do cen przedmiotów, stanowiących monopol państwowy z dn. 26 marca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 74/1919 r.) w związku z wprowadzeniem wolnego handlu węglem, cukrem i naftą przestało w stosunku do tych artykułów obowiązywać; nadal więc pobierany jest tylko przewidziany wspomnianem rozporządzeniem dodatek komunalny od soli.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, uznając konieczność zastąpienia tak poważnego źródła dochodowego, jakim był dodatek komunalny od węgla (dodatki komunalne od cukru i nafty, jak wiadomo, stanowiły znikomy odsetek dochodów powiat. związków komunalnych), innem źródłem dochodowem — zezwoliło związkom samorządnym okólnikiem z dnia 17 grudnia 1921 r. L. S. Z. 3223 — Okólnik Urzędu Wojewódzkiego Nr. 974 z dnia 23/XII-1921 r. L. 1843/III/3 na pobór samoistnego podatku od konsumcji węgla.

V. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych wyjaśnia, że na zasadzie art. 23 Ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Nr. 6/1921 r. poz. 32) adjacenci mogą być pociągnięci do udziału w wydatkach na konserwację dróg powiatowych; maksymalna wysokość tego udziału może wynosić nie 20%, jak to było dotychczas, lecz 70% kosztów utrzymania dróg, w myśl okólnika Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 27/XII 1921 r. i Nr. XII-687—podanego do wiadomości inżynierom powiatowym przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych.

Zaznaczam, że preliminarze budżetowe winne być bezwarunkowo w ciągu miesiąca lutego b. r. przedstawione do zatwierdzenia.

Do budżetu dełączyć należy.

1) Uchwałę Sejmiku o przyjęciu budżetu w 2-ch egzemplarzach;

2) Statuty podatków samodzielnych, wymienionych wyżej w ustępach III i IV, oraz innych, niezatwierdzonych dotychczas przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wraz z odnośnemi uchwałami Sejmiku w formie wyciągu w 3 egzemplarzach;

3) Uchwały Sejmiku o zmianie stawek podatków już zatwierdzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznysh w 3 egzemplarzach, wreszcie

4) Budżety specjalne względnie wyjaśnienia do poszczególnych tytułów budżetu w 2 egzemplarzach.

Lublin, dnia 31 stycznia 1922 r.

Wojewoda Lubelski

(—) *St. Moskalewski m. p.*

I. Załącznik do L. 600/III.

Statut podatku szpitalnego.

1. Wszystkie osoby, zamieszkałe w granicach administracyjnych powiatu Brzezińskiego z wyjątkiem Tomaszowa i przybyłych na czas pobytu, krótszy niż 6 miesięcy, opłacają podatek szpitalny.

2. Od opłaty podatku szpitalnego zwolnieni są:

1) dzieci do skończonych lat 14, 2) wojskowi na czynnej służbie, 3) zakonnicy i zakonnice, 4) żyjący z dobroczynności publicznej, 5) osoby pracujące w instytucjach i przedsiębiorstwach, które zapewniają swym pracownikom we własnych szpitalach dostateczną opiekę lekarską i szpitalną, 6) pracownicy komunalni, policjanci i ich rodziny najbliższe płacą połowę składki szpitalnej, 7) urzędnicy państwowi zwolnieni są od podatku szpitalnego.

3. Do wymiaru podatku na 1921 r. ludność powiatu dzieli się na 4 kategorje:

Do kategorji I-ej zalicza się.

Właścicieli ziemskich, posiadających powyżej 100 morgów ziemi, właścicieli młynów motorowych, właścicieli nieruchomości miejskich, których wartość majątku przenosi 400.000 Mk., kupców I-ej i II-ej kategorji, właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych 1, 2, 3 i 4 kategorji, właścicieli aptek, oraz osoby, których dochód roczny przekracza 100.000.

Do kategorji II-ej zalicza się:

Właścicieli ziemskich, posiadających od 30 do 100 morgów ziemi, właścicieli przedsiębiorstw handlowych 3 kategorji i przemysłowych 5, 6 i 7 kategorji, właścicieli nieruchomości miejskich, których wartość majątku przenosi od 100.000 do 400.000 marek i osoby mające od 60.000 do 100.000 Marek dochodu rocznego.

Kategorja trzecia: posiadacze od 10 do 30 morgów ziemi, właściciele przedsiębiorstw handlowych 4 kategorji i przemysłowych 8 kategorji, właściciele nieruchomości wartości poniżej 100.000 oraz osoby, z dochodem rocznym od 30.000 do 60.000 Mk.

Do kategorji 4-ej zalicza się:

Wszystkich pozostałych mieszkańców powiatu niezaliczonych do kategorji 1, 2 i 3.

Ludność 1-ej kategorji opłaca podatek za siebie, najbliższych członków rodziny i od osobistej służby domowej po 200 Mk. 2-ej kategorji po 100 Mk., 3-ej kategorji po 50 Mk. i 4-ej kategorji rodziny, składające się z 4 osób opłacają podatek po 30 Mk. od osoby, z 5 i więcej osób po 20 Mk. od osoby.

4. Od osób uchylających się od płacenia, podatek będzie ściągany przymusowo, przez organy administracyjne.

Za opóźnienia w opłacie pobierana będzie opłata jako procenty zwłoki w wysokości 1% należnej kwoty miesięcznej, przyczem czas krotszy od dni 15 nie bierze się w rachubę, dłuższy nad 15 dni liczy się za cały miesiąc.

5. Osoba, utrzymująca rodzinę opłaca podatek szpitalny również za wszystkich członków rodziny przez nią utrzymywanych i przy niej zamieszkałych z wyjątkiem osób, wymienionych w punkcie 1 art. 2.

6. Wydział Powiatowy w razie wyjątkowo ciężkiego położenia materjalnego płatnika może na wniosek Rady Gminnej lub miejskiej termin płatności podatku szpitalnego rozłożyć na raty, a także w całości lub częściowo umożyć.

7. Osoby, uchylające się od złożenia w czasie wyznaczonym informacyj, żądanych przez Zarząd gminny i Wydziału Powiatowego, lub też składające świadomie informacje nieprawdziwe będą pociągane do odpowiedzialności karnej.

8. Osobom, które opłaciły podatek szpitalny, a także osobom przez które podatek uiszczony został, jak również i dzieciom niepodlegającym opodatkowaniu (art. 2 p. 1 i art. 5) udzielane będzie bezpłatne leczenie kliniczne w powiatowych szpitalach, a w razach wyjątkowych również w szpitalach innych, na następujących warunkach: 1) przyjęcie do szpitala powiatowego nastąpi po orzeczeniu lekarza, iż leczenie w szpitalu jest konieczne; o potrzebie leczenia w szpitalu obcym decyduje lekarz powiatowy; 2) leczenie będzie się odbywało na salach ogólnych.

9. Koszty kuracji od osoby, za którą podatek szpitalny nie został wpłacony, ustala Wydział Powiatowy.

10. Z wpływów podatku szpitalnego będą zakładane i utrzymywane szpitale powiatowe, oraz opłacane koszta kuracyjne w obcych szpitalach za mieszkańców powiatu.

11. Statut niniejszy po zatwierdzeniu go przez władze Nadzorcze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 1921 roku.

II. załącznik do L. 600/III.

Statut o podatku komunalnym od młynów w powiecie.

Art. 1. Na zasadzie art. 8 Dekretu w przedmiocie skarbowości Powiatowych Związków komunalnych z dnia 7/III 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 151) Sejmik powiatu . . . . . . uchwala następujący statut o pobieraniu podatku komunalnego od młynów.

Art. 2. Przedmiotem opodatkowania są młyny wodne, wiatraki, młyny motorowe, parowe, znajdujące się w powiecie . . . . .

Art. 3. Podatek pobierany będzie w wysokości:

a) 2.000 (dwu tysięcy) marek od złożenia od młynów rzecznych i parowych o większej i stałej sile, położonych w 3-ch wiorstowym pasie od szosy.

b) 1.500 (tysiąc pięćset) marek od złożenia od młynów motorowych, parowych, rzecznych i stawowych, posiadających gospodarskie mielenie i położonych dalej 3 wiorst od dróg szosowych;

c) 1.000 (tysiąc) marak od złożenia od wszystkich wiatraków;

d) 500 (pięćset) marek od złożenia od młynów strumykowych o małej sile wodnej, produkcyjność których jest niestała;

Żubrowiki, jako złożenia pomocnicze, nie podlegają opłacie podatku. Jagielniki opłacają podatek po 500 (pięćset) mk.

Art. 4. Do uiszczenia podatku obowiązany jest właściciel młyna lub dzierżawca, o ile młyn znajduje się w jego posiadaniu i użytkowaniu.

Art. 5. Celem wymiaru podatku Urzędy Gminne (Magistrat), na podstawie deklaracyj składanych przez właścicieli lub dzierżawców młynów, sporządzają wykazy osób, obowiązanych do opłacania podatku oraz wykazy młynów przez nie posiadanych z wyszczególnieniem liczby złożeń i przesyłają je w dwóch egzemplarzach Wydziałowi Powiatowemu.

Wymiar podatku uskutecznia Przewodniczący Wydziału Powiatowego, wysyłając każdemu płatnikowi imienne wezwanie płatnicze.

Uwaga: Za podanie niezgodne z prawdą ilości złożeń w młynie, właściciel lub dzierżawca podlega odpowiedzialności sądowej z art. 138 K. K.

Art. 6. W ciągu dwóch tygodni od daty otrzymania wezwania płatniczego, płatnik ma prawo odwołania się do Wydziału Powiatowego.

Reklamacja nie wstrzymuje uiszczenia podatku w terminie.

Art. 7. Podatek winien być wpłacony do Kasy Komunalnej w terminie, oznaczonym przez Wydział Powiatowy w wezwaniu płatniczem. W razie niezapłacenia podatku w przepisanym terminie należność będzie ściągnięta przymusowo z doliczeniem 1% miesięcznie od zaległej sumy. Koszta egzekucji obciążają płatnika.

Art. 8. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i obowiązuje do końca 1922 r.

8.

Wykaz obowiązujących na terenie Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych

a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od Nr. 1 z dn. 7/I 22 r. do Nr. 6 z dn. 28/I 1922 r.

b) w Monitorze Polskim od Nr. 1 z dn. 2/I 22 roku do Nr. 25 z dn. 31/I 22 r.

Bezpieczeństwo Publiczne.

M. P. Nr. 6 poz. 4. Rozp. Rady Min. z dn. 12/XII 21 r. w przedm. zwolnienia od obowiązku zgłaszania do rejestracji majątków, praw i interesów, należących do pewnych kategoryj obywateli niemieckich.

Urzędy i urzędnicy.

Dz. Ust. Nr. 4 poz. 17. Ustawa z dn. 10/I 22 r. o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

M. P. Nr. 1. poz. 1. Rozp. Rady Min. z dn. 1/XII 1921 roku w przedm. statutu organizacyjnego Państw. Zakładu badania surowic.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 15. Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 16/XII 21 r. w przedm. obowiązkowego zgłaszania żółtaczki zakaźnej.

Dz. Ust. Nr. 4. poz. 23. Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 22/XII 21 r. o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Dz. Ust. Nr. 4. poz. 24. Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 3/I 22 r. w przedm. obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowania na grypę, połączoną z zapaleniem płuc lub opłucnej.

Dz. Ust. Nr. 6. poz. 47. Rozp. Nacz. Nadzw. Komisarza do walki z epidemjami z dn. 11/I 22 r. w przedm. przewożenia zwłok.

M. P. Nr. 14. poz. 10. Rozp. Rady Min. z dn. 5/I 22 r. w sprawie utworzenia polskiego Komitetu zwalczania gruźlicy przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego.

M. P. Nr. 25 poz. 15. Rozp. Min. Wyznań Rel. i O. P. i Min. Zdrowia Publ. z dn. 7/I 22 r. w sprawie Państw. Instytutu Dentyst. w Warszawie.

Aprowizacja.

M. P. Nr. 4. poz. 3. Rozp. Min. Apr. z dn. 30/XII 1921 roku w przedm. rozwiązania Komitetu Likwidacyjnego Ministerstwa Aprowizacji.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 8. Rozp. Rady Min. z dn. 21/XII 1921 r. o zniesieniu Państw. Urzędu Meljoracyj Rolnych.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 7. Ustawa z dn. 17/XII 21 r. w przedm. rozciągnięcia mocy obow. ustawy z 6/VII 20 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzplitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 12. Rozp. Min. Skarbu oraz Przem. i Handlu z dn. 18/XII 21 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 11/VI 20 r. o taryfie celnej.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 13. Rozp. Min. Skarbu oraz Min. Przem. i Handlu z dn. 20/XII 21 r. w sprawie zmiany § 4 rozporządzenia z dn. 18/VIII 21 r. w przedm. ulg celnych, przedłużonych rozporządzeniem z dn. 30/XI 21 r.

Dz. Ust. Nr. 4. poz. 32. Rozp. Min. Przem. i Handlu z dnia 24/XII 21 r. o zniżeniu opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji oraz przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne.

M. P. Nr. 1. poz. 2. Rozp. Min. Przem. i Handlu z dn. 30/XII 1921 r. wydane w poroz. z Min. Kol. Zel. w przedm. częściowej zmiany ryzporządzenia z dn. 10/IX 1921 r. o utworzeniu komitetu węglowego.

Praca i Opieka Społ.

Dz. Ust. Nr. 5. poz. 37. Rozp. Min. Pracy i Opieki Społecznej z dn. 2/I 1922 r. w przedm. zastępczego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej.

Roboty Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 5. poz. 33. Rozp. Min. Robót Publ. z dn. 8/X 21 r. wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. w przedm. statutu wzorowego dla spółek drogowych.

Komisje Oszczędnościowe.

M. P. Nr. 11. poz. 7. Rozp. Rady Min. z dn. 5/I 22 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 18/III 21 r. w przedm. Komisyj Oszczędnościowych.

M. P. Nr. 11. poz. 8. Rozp. Rady Min. z dn. 6/I 22 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 19/IX 21 r. w przedm. utworzenia Komisji Oszczędnościowej.

Sądownictwo.

Dz. Ust. Nr. 1. poz. 2. Rozp. Rady Min. z dn. 21/XII 1921 r. w przedm. zmiany właściwości terytorjalnej sądów apelacyjnych i sądów okręgowych na terenie b. Królestwa Polskiego.

Dz. Ust. Nr. 6. poz. 39. Rozp. Rady Min. z dnia 19/I 1922 r. o sądownictwie doraźnem na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Kolejnictwo.

Dz. Ust. Nr. 6. poz. 40. Rozp. Min. Kol. Żel. z dn. 7/I 22 r. o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 6. poz. 41. Rozp. Min. Kol. Żel. z dn. 7/I 1922 r. w przedm. uzupełnienia wykazu opłat dodatkowych do Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 6. poz. 42. Rozp. Min. Kol. Żel. z dnia 7/I 22 r. w przedm. zmian i uzupełnień Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Dz. Ust. Nr. 6. poz. 43. Rozp. Min. Kol. Żel. z dnia 10/I 22 r. o przewozie próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państw., a stacjami kolei austrjackich.

Dz. Ust. Nr. 6 poz. 44. Rozp. Min. Kol. Żel. z dn. 11/I 22 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 1. poz. 1. Ustawa z dn. 16/XII 21 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Dz. Ust. Nr. 1. poz. 4. Rozp. Min. Skarbu z dn. 31/XII 21 r. w przedm. przepisów wykon. do ustawy o poborze nadzw. daniny państwowej.

Dz. Ust. Nr. 2. poz. 6. Ustawa z dn. 17/XII 21 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach, nakładanyah przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. Ust. Nr. 5. poz. 35. Rozp. Min. Skarbu z dn. 31/XII 21 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 13/XII 1920 r. o postępowaniu celnem.

Dz. Ust. Nr. 5. poz. 36. Rozp. Min. Skarbu z dn. 10/I 1922 r. o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Likwidacja.

M. P. Nr. 19. poz. 11. Rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 31/X 21 r. wydane w poroz. z Min. Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Rel. i Ośw. Publ. o przedłużeniu terminu, dla przekazania akt komisyj likwidacyjnych b. Zarządów Cywilnych Ziem Wschodnich oraz ziem Wołynia i frontu podolskiego Ministrowi Skarbu, Min. Spraw Wewn. oraz Zarządowi Archiwów Państwowych.

M. P. Nr. 20. poz. 12. Rozp. Prezesa Głównego Urz. Likwid. z dn. 11/I 22 r., wydane w poroz. z Min. Spraw Wewn. o przedłużeniu terminu składania zgłoszeń o zwrot mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

Urząd Ziemski.

M. P. Nr. 21. poz. 13. Rozp. Prezesa Głównego Urz. Ziemsk. z dnia 16/XII 1921 roku, wydane w por. z Min. Skarbu w sprawie djet i kosztów podróży członków, biegłych i rzeczoznawców komisyj, powoływanych przez urzędy ziemskie przy przeprowadzaniu prac regulacyjnych i parcelacyjnych.

9.

Treść dzienników Samorządu powiatowego i miejskiego na terenie Wojew. Lubelskiego w styczniu 1922 r.

a) Wydawnictwa Sejmików i Wydziałów Powiatowych:

Garwolin.

Dziennik Urzędowy — Organ Sejmiku Powiatowego. *Nr. 1 z dnia 11/I.*

1. Protokół XVI posiedz. Sejmiku Powiatow. 2. Zawiadomienie o posiedzeniu Sejmiku Pow. 3. Dtto o licytacji młynów. 4. Dtto o zjeździe młodzieży wiejskiej. 5. Dtto o kursach dla kierowników Kół młodzieży. 6. Dtto o nabywaniu tańszych lekarstw. 7. Dtto o zgłoszeniu się b. członków Kooperatywy Urzędniczej po odbiór książeczek członkowskich.

Nr. 2 z dnia 25/I.

8. Sprawozdanie z działalności Okr. Zw. Kółek Roln. w Garwolinie za czas od 1/I do 1/XII 21 r. 9. Zjazd Młodzieży Wiejskiej w Garwolinie. 10. Zła wola czy niezrozumienie. 11. Kursy Zw. Młodzieży Wiejskiej w Warszawie. 12. Informacje w sprawie prac oświatowo-kulturalnych. 13. 10-cio dniowe Kursy Hodowlano - Mleczarsko - Jajczarskie w Lublinie. 14. Ogłoszenie w sprawie sądownictwa.

Hrubieszów.

Przegląd Hrubieszowski — Organ Sejmiku Pow.

Nr. 1 z dnia 1/I.

(Dział urzędowy). Uchwały, powzięte na posiedzeniu Wydziału Pow. odbytem dnia 20/XII 1921 r. (Dział nieurzędowy).

Nr. 2 z dnia 15/I.

(Dział urzędowy). Protokół posiedzenia Wydziału Pow. Sejmiku Hrub. w dniu 30/XII 21 r. (Dział nieurzędowy).

Krasnystaw.

Ziemia Krasnostawska — organ samorządowo-społeczny Sejmiku. *Nr. 1 z dnia 1/I.*

Dział nieurzędowy wraz z Dodatkiem Oświatowym. Dział urzędowy: Okólnik Urz. Starośc. Nr. 9916 w przedm. przedłużania terminu składania deklaracyj mienia, wywiezionego do Rosji. Okólnik Urz. Woj. Nr. 905 w przedm. wycofania banknotów białych z obiegu. Okólnik Urz. Starośc. Nr. 9755 w przedm. wywozu siana z Woj Poleskiego. Okólnik Urz. Starośc. Nr. 10,056 w przedm. legalizacji narzędzi mierniczych na terenie pow. Krasnostawskiego. Okólnik Urz. Skarbowego pod. i opł. skarbowych w Krasnymstawie w przedm. ściągania podatku dochodowego. Pismo okólne Urz. Starośc. w przedm. zatrzymania klaczy w pow. Lubelskim.

Nr. 2 z dnia 15/I.

Z działu nieurzędowego: Danina. Dział urzędowy: Ogłoszenie Dyrekcji Gimnazjum Państw. w spr. egzaminów wstępnych. Okólnik Urz. Starośc. w przedmiocie składania deklaracji mienia, wywiezionego do Rosji i Ukrainy. Okólnik Urz. Starośc. Nr. 10317 w spr. kart na broń i polowanie. Pisma okólne Urz. Starośc. w przedmiocie poszukiwania właścicieli klaczy i koziołka. Okólnik Urz. Woj. Nr. 913 w przedmiocie nowych wyborów do Rad Gminnych. Pismo okólne Urz. Starośc. Nr. 10133 w przedm. zarządzenia dla stłumienia wścieklizny. Pismo okólne Urz. Starośc. L. 928 w przedm. zmiany przepisów o wysokości norm poboru podatku procentowago.

Zamość.

Ziemia Zamojska — organ urzędowy Sejmiku.

Nr. 1 z dnia 1/I.

Z Rady Miejskiej. Komitet pomocy repartjantom.

Nr. 2 z dnia 8/I.

Ważniejsze uchwały 4 posiedzeń Wydziału Pow. odbytych w grudniu 1921 r.

Nr. 3 z dnia 15/I.

Ważniejsze uchwały powzięte na posiedzeniu Wydziału Pow. w dniu 7/I. Sprawozdanie Zw. Kółek Rolniczych.

Nr. 4 z dnia 22/I.

Ważniejsze uchwały powzięte na posiedzeniu Wydziału Pow. w dniu 17/I. 10-cio dniowe kursy hodowl.-mleczarsko-jajczarskie.

Nr. 5 z dnia 29/I.

Odezwa Rządu w sprawie daniny. Ważniejsze uchwały, powzięte na posiedzeniu Wydziału Pow. w dniu 21/I.

b) Wydawnictwa Magistratów:

Lublin.

Dziennik Zarządu m. Lublina.

Nr. 1 z dnia 14/I.

Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Najogólniejsze rezultaty spisu ludności. Rozp. rządowe: Ustawa o środkach naprawy państw. gospodarki finansowej. Ustawa w przedm. wykonywania praktyki lekarskiej.

Nr. 2 z dnia 21/I.

Zarządzenia Prezydenta m. Lublina. Z obrad Magistratu. Rozp. rządowe: Ustawa w przedm. wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

Siedlce.

Gazeta Zarządu m. Siedlec.

Nr. 1 z dnia 16/I.

Protokół Posiedzenia Rady Miejskiej w dniu 6 grudnia 21 r. Nabywanie tanich lekarstw.

B.

10.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy art. 2 Ustawy z dnia 30-go czerwca 1919 r. Dz. Praw Nr. 55 poz. 341, Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 19 stycznia 1922 r. postanowiła utrzymać na dalsze sześć miesięcy od dnia 1-go lutego 1922 roku na obszarze b. zaboru rosyjskiego z wyjątkiem powiatów: Augustowskiego, Bialskiego (Biała), Chełmskiego, Ciechanowskiego, Częstochowskiego, Gostynińskiego, Kaliskiego, Kolnońskiego, Kolskiego, Konińskiego, Konstantynowskiego, Lubartowskiego, Łukowskiego, Makowskiego, Mławskiego, Ostrołęckiego, Płockiego, Płońskiego, Przasnyskiego, Pułtuskiego, Radzyńskiego, Sejneńskiego, Siedleckiego, Sierpeckiego, Słupeckiego, Suwalskiego, Szczuczyńskiego, Węgrowskiego, Włocławskiego i Włodawskiego **sądy doraźne,** które wymierzać będą karę śmierci, lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, przewidziane w Kodeksie Karnym, tak głównym sprawcom, jak i wszystkim wspólnikom przestępstwa.

Śmiercią przez rozstrzelanie będzie karany:

a) kto dopuści się zabójstwa względem osób sprawujących funkcje bezpieczeństwa publicznego podczas wykonywania, lub z powodu wykonywania przez nie obowiązków służbowych (art. 453 i 455 Ust. 3 K. K.), albo zabójstwa w bandzie (art 455 ust. 6 K. K.) albo zabójstwa w celu zysku (art. 455 ust. 12 K. K.).

b) kto dopuści się rozboju t. j. zaboru cudzego mienia ruchomego w celu przywłaszczenia za pomocą wprawienia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie, lub groźby karygodnej (art. 589 K. K.).

Ciężkiem więzieniem bezterminowem, lub terminowem na czas nie krótszy od lat ośmiu będzie karany kto weźmie udział w bandzie, utworzonej w celach rozboju.

Usiłowanie ulega tej samej karze co dokonanie.

Od wyroków Sądów Doraźnych niema apelacji, wyrok śmierci wykonany będzie w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych przestępstw pod groźbą stawienia winnych przed Sąd Doraźny.

Warszawa, dn. 25 stycznia 1922 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
w. z. (—) Dunikowski m. p.

Wojewoda Lubelski
L: 1216/Pr.

Lublin, dnia 26/I 1922.

Powyższe podaję do wiadomości jako obowiązujące.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

11.

Pozwolenia na handel bronią.

L. 1268/Pr.

M. S. W. reskryptem z dnia 23/I b. r. L. B. P. 1950 wyjaśnia co następuje:

W myśl § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29-go stycznia 1919 roku (Dz. Pr. z 1919 r. Nr. 12. poz. 133) Starostowie upoważnieni są do wydawania pozwolenia na sprzedaż broni myśliwskiej. Wyrażenie „broń myśliwska" należy tłómaczyć, jako obejmujące tak samą broń palną myśliwską, jak i amunicję i przybory do niej.

Zgodnie zatem z tym paragrafem Starostowie mogą wydawać pozwolenia tak na sprzedaż samej broni, jak i na sprzedaż amunicji i przyborów myśliwskich, po porozumieniu się, za pośrednictwem Urzędu Wojew. z właściwem Dowództwem Okręgu Korpusowego (dawniej D. O. Generalnego), jednakże zaznaczam, że wobec zamierzonego w niedługim czasie wniesienia do Sejmu ogólnej ustawy o broni, która obecnie jest w opracowaniu i która zmieni niektóre postanowienia Dekretu z dnia 25/I 1919 r. pozwolenia takie winne być wydawane tylko w formie pozwoleń tymczasowych.

Nie jest pożądane powstawanie zbyt wielu sklepów, sprzedających broń i amunicję. Starostowie winni zatem wydawać pozwolenia tylko w wypadkach rzeczywiście uzasadnionych miejscowemi potrzebami w ilości możliwie ograniczonej i po szczegółowem ustaleniu, że petent jest osobą bezwzględnie zasługującą na zaufanie.

Pierwszeństwo przytem należy dawać tym osobom, które posiadają wyrobienie fachowe i które już poprzednio trudniły się tego rodzaju handlem. Obcokrajowcom pozwoleń wydawać nie należy. O wszystkich wydanych pozwoleniach Starostowie winni niezwłocznie zawiadamiać Urząd Wojewódzki.

Starostowie przy wydawaniu pozwoleń winni się kierować następującemi wskazówkami:

Przed wydaniem pozwolenia lokal, w którym sprzedaż ma się odbywać winien być obejrzany przez komisję techniczno-ogniową z udziałem przedstawiciela policji państw.

W pozwoleniu winno być zastrzeżone:

a) że pozwolenie ma charakter tymczasowy i w każdym razie traci moc po upływie roku od daty wydania i że po wejściu w życie ustawy o broni posiadający pozwolenie obowiązani są do zastosowania się do przepisów tej ustawy;

b) że dozwolona jest sprzedaż wyłącznie broni myśliwskiej oraz amunicji i przyborów myśliwskich tylko do tej broni. Do przeróbki lub naprawy może być przyjmowana również wyłącznie broń myśliwska.

c) że broń myśliwską sprzedawać wolno tylko tym osobom, które okażą nieprzeterminowane pozwolenie na kupno broni i tylko taką broń i w takiej ilości, jaka jest wymieniona w pozwoleniu, zaś amunicję tylko za okazaniem zwykłego pozwolenia na broń, w którem winna być każdorazowo odnotowana ilość sprzedanej amunicji. W pozwoleniu na kupno broni sprzedawca winien dokładnie wpisać numer, rodzaj i kaliber sprzedanej broni oraz pozycję książki kontroli, pokwitowanie zaś kupującego zachować u siebie dla kontroli;

d) że przechowywanie i sprzedaż broni dozwolona jest tylko w lokalach i pomieszczeniach obejrzanych przez komisję, a broń znajdująca się w innych pomieszczeniach uważana będzie za broń posiadaną bez pozwolenia;

e) że handlujący obowiązany jest prowadzić dokładne książki kontroli i zapisywać w nich broń i amunicję, nabytą, przechowywaną i sprzedaną, dokładne nazwiska i adresy osób, od których broń i amunicja została nabyta lub którym została sprzedana oraz numery, daty i miejsca wydania pozwoleń na kupno broni i pozwoleń na broń, przedstawianych przez kupujących. Tylko broń dokładnie zapisana w księgach kontroli może się znajdować u sprzedającego i wszelka broń w tych księgach niezanotowana będzie uważana jako posiadana bez pozwolenia. Księgi te, jak i same lokale winne być dostępne w każdej chwili organom administracyjnym i policyjnym.

O ile handlujący pragnie sprzedawać również proch myśliwski, winno w pozwoleniu być również zastrzeżone, że wolno mu przechowywać na raz nie więcej niż trzydzieści funtów prochu i że ani przechowanie ani sprzedaż nie mogą się odbywać w pomieszczeniach, w których znajdują się łatwopalne materjały.

Za niestosowanie się do przepisów, podanych w pozwoleniu oraz za wykroczenia przeciwko ogólnym przepisom o posiadaniu i nabywaniu broni i amunicji winni pociągani będą do odpowiedzialności w myśl postanowień dekretu z dnia 25 stycznia 1919 r. o ile wykroczenie nie będzie zawierać cech przestępstwa, za które grozi surowsza odpowiedzialność w myśl ogólnych przepisów prawa karnego. Niezależnie od tego pozwolenie może być cofnięte.

Pozwoleń na sprzedaż broni krótkiej, amunicji do niej oraz wogóle wszelkich innych gatunków broni niemyśliwskiej Starostowie nie mogą wydawać. Podania o tego rodzaju pozwolenia winne być po szczegółowem rozpatrzeniu przedstawiane Urzędowi Wojewódzkiemu z należycie umotywowanym wnioskiem.

12.

Postępowanie przy odmowie prolongaty pozwolenia na broń.

L. 1653/Pr.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Nr. B. P. 210 z dn. 3 lutego 1922 r.) nie uważa za wskazane, aby osoby, którym odmówiono prolongaty pozwolenia na broń, składały broń swoją w Starostwach, ponieważ Starostwa nie posiadają odpowiednich pomieszczeń do przechowywania broni prywatnej i nie jest pożądane, aby władze administracyjne za broń taką przyjmowały odpowiedzialność. Oprócz tego ze względu na brak przepisów, umożliwiających wprowadzenie takiego składania broni przymusowo, sposobu tego nie można by stosować do wszystkich osób, co również jest niepożądane.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa zatem, iż Starostwa w razie odmowy prolongaty pozwolenia na broń, winne, nie żądając niezwłocznego składania broni w Starostwach, umieszczać przed pouczeniem o prawie i terminie odwołania, mniej więcej następującej treści klauzulę:

„Posiadaną na mocy dotychczasowego pozwolenia broń winien Pan sprzedać lub pozbyć się jej w inny sposób w ciągu . . . . . i dowód sprzedaży lub odstąpienia broni z wyszczególnieniem nazwiska i adresu nabywcy (osoby, firmy instytucji i t. p.) przedstawić na każde zażądanie Starostwa.

Posiadanie broni po upływie powyższego terminu karane będzie w myśl postanowień dekretu z dnia 25 stycznia 1919 r. broń zaś ulegnie konfiskacie".

Po upływie terminu Starostwa winne zarządzać sprawdzenie, czy osoby zainteresowane nie posiadają już broni i mogą się wykazać dowodem jej pozbycia. W razie ujawnienienia broni, winnych należy pociągnąć do odpowiedzialności i broń skonfiskować, władza administracyjna powinna jednak przy przeprowadzaniu dochodzenia starać się przedewszystkiem ustalić, czy istnieje uzasadnione przypuszczanie, że broń została zatrzymana ze złej woli, czy też z innych powodów usprawiedliwiających opóźnienie. W tym ostatnim wypadku może być udzielone przedłużenie terminu na pozbycie się broni.

Rozumie się jednakże, że noszenie i używanie broni jest niedopuszczalne od chwili doręczenia zawiadomienia o odmowie prolongaty pozwolenia na broń i że w każdym takim wypadku winny podlega pociągnięciu do odpowiedziainości, broń zaś ulega odebraniu i zdeponowaniu w Starostwie do chwili rozstrzygnięcia sprawy.

Gdy właściciel broni poda odwołanie od orzeczenia odmawiającego mu pozwolenia na broń do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, o ile władza administracyjna nie uzna na podstawie uzasadnionego podejrzenia, że broń ta może być użyta w celach przestępnych, noszenie jej jednak i używanie jest również niedopuszczalne.

13.

Nieodpowiednia korespondencja osób prywatnych z władzami i urzędami państwowemi.

Na skutek pisma Pana Prezydenta Ministrów z dnia 19 stycznia b. r. Nr. 24880/pr. Min. Spraw Wewn. wydało okólnik następujący:

Niejednokrotnie zdarza się, że osoby prywatne w pismach, wnoszonych do władz i urzędów państwowych używają sposobu wyrażenia się nielicującego z godnością władzy lub urzędu, a nawet stanowiącego wprost obrazę dla danej władzy lub poszczególnych jej organów.

Wypadki takie świadczą o osłabieniu w społeczeństwie a przynajmniej w niektórych jego sferach autorytetu władzy, tolerowanie zaś ich w przyszłości podkopać może w oczach społeczeństwa powagę urzędów państwowych — a tem samem utrudnić spełnienie ciążących na nich obowiązków.

Ustawy karne, obowiązujące we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, zawierają postanowienia kwalifikujące tego rodzaju wystąpienia do władz i urzędów państwowych, jako karygodne i ścigane z urzędu. Art. 154 ustawy karnej obowiązującej w b. zaborze rosyjskim §§ 185 i 196 ustawy karnej dla Rzeszy Niemieckiej właściwej od 15/V—1871 dla ziem b. Dzielnicy Pruskiej oraz §§ 487 do 492 496 powszechnej austrjackiej ustawy karnej z dnia 27 maja 1851 r, Art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. U. P. austr. Nr. 3 z 1863 r.) obowiązujące na obszarze b. zaboru austrjackiego dają gwarancję zabezpieczenia w sposób dostateczny autorytetu władzy przed uchybieniami jednostek.

Obowiązkiem Urzędów Państwowych jest obrona ich powagi. Każde zwrócenie się do władzy lub urzędu państwowego o ile przekracza granice dozwolonej krytyki postępowania władz lub ubliża powadze urzędu, winno się spotkać bez względu na osobę i stanowisko społeczne ubliżającego z odpowiednią represją karną.

14.

Opłaty za karty pobytu.

L. 1517/Pr.

Wobec zapytywań, jak postępować z cudzoziemcami, którzy nie posiadają środków materjalnych dla opłacania co 3 miesiące po 2000 marek, za wydawane im karty pobytu, reskrypt Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1922 roku L. B. B. 12362 w związku z okólnikiem Woj. Lub. Nr. 935 z dnia 10 grudnia 1921 r. L. 5255/Pr./3 wyjaśnia, że od opłat 2000 marek należy zwalniać tych cudzoziemców, którzy w należyty sposób, przez okazanie świadectwa ubóstwa udowodnią, że nie posiadają takich zasobów, czy dochodów materjalnych, któreby im pozwalały na pokrywanie co 3 miesiące ustanowionych opłat za karty pobytu.

15.

Zaświadczenia wydane przez poszczególne misje ukraińskie lub rosyjskie.

L. 5835/Pr./1

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1921 r. Nr. B. B. 10129 żadne misje ukraińskie, czy rosyjskie, poza oficjalnemi przedstawicielstwami Rosji, Białorusi i Ukrainy sowieckiej nie mają prawa wystawiać dokumentów, któreby mogły być uznane jako dowody osobiste (stwierdzające, czy to przynależność państwową, czy też tożsamość osoby) i któreby były jako takie respektowane przez władze polskie. Zaświadczenia, wydane przez poszczególne zalegalizowane w Polsce stowarzyszenia lub Komitety o charakterze apolitycznym, mogą służyć jako ewentualne dowody referencyjne o danej osobie i uznawanie ich w tym charakterze zależne jest od uznania poszczególnej władzy. Jednakże zewnętrznie dowody te nie mogą mieć nic wspólnego z formą urzędowych dowodów osobistych, a więc zaopatrzenie je w fotografje, adnotacje, „że są wydane jako dowody osobiste" jest niedopuszczalne. Dokumenty takie o ile przyswajają sobie taki urzędowy charakter dowodów osobistych należy odbierać i dostarczać do Urzędu Wojewódzkiego.

Nie tyczy się to zaświadczeń członkowskich o przynależności do danego zalegalizowanego stowarzyszenia, które jednakże winne być rozpatrywane li tylko i wyłącznie jako legitymacje członkowskie.

W związku z tem posiadanie jakichkolwiek zaświadczeń tego rodzaju nie zwalnia od obowiązku posiadania przewidzianych przez obowiązujące przepisy kart pobytu,, kart ewidencji, zaświadczeń o prawie azylu i t. p.

16.

Zasady postępowania w stosunku do przedstawicieli państw obcych.

L. 5847/Pr./1.

Rzeczpospolita Polska nawiązała już stosunki dyplomatyczne nieomal ze wszystkiemi Państwami, które obecnie posiadają w Warszawie swe przedstawicielstwa i zaczynają otwierać w miastach prowincjonalnych konsulaty. (Okólnik M. S. W. № 143 z dn. 19 grudnia 1921 r.).

Koniecznem jest aby władze wykonawcze ściśle przestrzegały przepisów obowiązujących w stosunku do przedstawicieli Państw obcych, a wynikających z prawa międzynarodowego, lub powszechnie przyjętych zwyczajów międzynarodowych.

Eksterytorjalnemi są następujące osoby:

I. Ambasador, Poseł.

II. Cały personel dyplomatyczny:
1. Radca poselstwa,
2. Sekretarz,
3. Attaché wojskowy,
4. Attaché poselstwa.

III. Personel urzędniczy:
1. Naczelnicy Kancelarji i urzędnicy kancelaryjni etatowi,
2. Kurjerzy,
3. Księża kapelani, doktorzy i inne osoby, przydzielone do poselstwa.

IV. Z personelu nieurzędowego:
1. Rodzina posła (Ambasadora) z nim razem mieszkająca,
2. Rodzina personelu dyplomatycznego, razem z tymże personelem mieszkająca,
3. Rodzina personelu urzędowego, razem z tymże mieszkająca,
4. Służba posła (poselstwa) zarówno wyższa jak niższa, jednak o tyle tylko, o ile są one poddanemi Państwa, do którego należy poseł, (rodzina służby nie ma prawa do eksterytorjalności).

V. Konsul zawodowy (etatowy), o ile pełni funkcje dyplomatyczne i albo:
1) z tego tytułu jest przydzielony do poselstwa lub ambasady, albo
2) jeśli jego charakter dyplomatyczny jest wyraźnie zaznaczony.

Z przywilejów wynikających z eksterytorjalności korzysta również rodzina konsula powyższej kategorji.

W wypadku drugim znajdują zastosowanie przepisy wymienione od II—IV niniejszego okólnika.

Konsul zawodowy (etatowy) niepełniący funkcyj dyplomatycznych nie korzysta z prawa eksterytorjalności, przysługują mu natomiast pewne przywileje konsularne. Do przywilejów tych należy:

a) prawo wywieszania chorągwi i herbu Państwa konsula,
b) nietykalność osobista, wyjąwszy wypadki zbrodni, to znaczy, że nie można stosować do konsula poza wypadkami zbrodni aresztu prewencyjnego,
c) nietykalność biura konsulatu, kancelarji i archiwów, nie mogą one podlegać rewizji i aresztom,
d) zwolnienie od podatków osobistych bezpośrednich,
e) niezależność od jurysdykcji miejscowej z tytułu czynności urzędowych,
f) możność składania zeznań sądowych (świadczenia) w mieszkaniu własnem.

Przywileje te dotyczą jednak li tylko osoby konsula, a nie rozciągają się na jego rodzinę, ani na urzędników konsulatu.

VI. Pewne misje specjalne, bądź osoby w misjach specjalnych przebywające sporadycznie z określonem ściśle zadaniem. Eksterytorjalność rozciąga się na tych wszystkich członków misji, którzy otrzymali specjalne dokumenty dyplomatyczne.

Nietykalne są rzeczy:

I. Odnośny obszar nieruchomości i odnośne lokale zajęte przez osoby eksterytorjalne.

II. Ruchomości należące do osób eksterytorjalnych.

III. Archiwa wszelkich konsulatów.

IV. Walizy dyplomatyczne, wożone przez kurjerów bez różnicy, czy wiezione są do Polski, z Polski lub przez Polskę.

1) Powyżej wymienione osoby, korzystające z prawa eksterytorjalności są nietykalne, a zatem w żadnym wypaku nie wolno ich aresztować, nawet o ileby zostały schwytane na gorącym uczynku.

Posiadane przez nich paszporty dyplomatyczne winne być uważane jako dowody, wystarczające do stwierdzenia tożsamości osoby.

W razie popełnienia przez te osoby czynu zabronionego przez prawo, władza, do której wiadomości czyn ten dojdzie, ograniczyć się winna do zakomunikowania o tem w drodze służbowej Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Osoby te również nie podlegają miejscowym sądom i nie mogą być zmuszone do wypełniania obowiązków świadka.

2) Funkcjonarjusze konsularni, o ile są obywatelami Państwa wysyłającego, nie podlegają aresztowaniu w sprawach handlowych, oraz aresztowi prewencyjnemu w sprawach karnych, chyba, że chodzi o dochodzenie przestępstwa, które ustawodawstwo nasze karze jako zbrodnię.

Przywileje nie stosują się do konsulów honorowych.

3) Pozatem wogóle żaden fakt o charakterze przymusowym (np. administracyjne wysiedlenie) nie może być wykonany przeciw jakiemukolwiek z urzędników dyplomatycznych, lub konsularnych bez uzyskania na to zgody Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

4) Bez z zgody przełożonego placówki eksterytorjalnej (dyplomatycznej lub konsularnej) nie wolno wkraczać na obszar nieruchomości, lub do odnośnego lokalu zajętego przez osoby eksterytorjalne, nawet przy wykonywaniu ustaw karnych.

Wstęp ten jest również niedopuszczalny dla przedstawicieli urzędów mieszkaniowych, którzy pod żadnym pozorem nie mogą nawiedzać osób, korzystających z prawa eksterytorjalności, celem zarekwirowania mieszkań, oraz jakiegokolwiek sprawdzenia.

5) Korespondencja, oraz wszelkie inne rzeczy przeznaczone dla osób eksterytorjalnych, lub przez nie posiadane, nie mogą być w żadnym wypadku zatrzymywane lub rewidowane.

W szczególności należące do nich samochody i ekwipaże, nie mogą być zatrzymywane z powodu niewykonania obowiązujących przepisów.

Odnośna władza ograniczać się winna do doniesienia o tem w drodze służbowej swojej władzy przełożonej.

Zakaz rewizji nie przesądza oględzin i rewizji z tutułu upełnomocnień władz celnych, które są przedmiotem osobnej instrukcji wydanej przez Ministerstwo Skarbu.

W razie jakiegokolwiek zatargu z urzędowemi placówkami obcego państwa w Polsce lub wątpliwości, czy inna osoba korzysta z prawa eksterytorjalności, względnie, czy rzecz jest nietykalna, należy się zwracać po kompetentne wskazówki i decyzje do Ministerstwa Spraw Zagranicznych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

17.

Unieważnienie kart zwolnienia.

Min. Spraw Wojsk. za L. 10451/III Pob. z dn. 31/XII.1921 r. unieważniło 17 czystych blankietów „Kart zwolnienia" z odbitkami okrągłej pieczęci z orłem i napisem „Powiatowa Komenda Uzupełnień, Grodno Grodzieńskiego p. p." i z numerami, w górnym prawym rogu blankietu: 839, 840, 841, 865, 866, 867, 868, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878 i 879.

Wyżej wymienione blankiety zaginęły, względnie zostały skradzione w Komisji przeglądowo-lekarskiej w Słonimie.

Każdego, kto posiadałby jedną z tych kart odpowiednio wypełnioną należy oddać w ręce policji państwowej.

18.

Zjazd lekarzy powiatowych Województwa Lubelskiego.

Dnia 22 lutego r. b. w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia, odbył się w obecności Pana Wojewody i PP. Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, zjazd lekarzy powiatowych Województwa Lubelskiego. Debaty tyczyły się w pierwszym rzędzie sprawy repatrjacji i związanego z nią wzrostu chorób zakaźnych: duru plamistego i powrotnego. Każdy z lekarzy powiatowych składał sprawozdanie z rozmiaru chorób zakaźnych w poszczególnych powiatach i z zarządzonych przez miejscowe władze administracyjne oraz samorządowe środków zaradczych. Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia zakomunikował o tych świadczeniach, jakie Ministerstwo Zdrowia Publicznego i Naczelny Nadzwyczajny Komisarjat do Spraw Walki z Epidemjami przeznaczył dla poszczególnych powiatów, jak rozszerzenie szpitali epidemicznych tworzenie kolumn dezynfekcyjnych i t. p. Główną uwagę zwrócono na tworzenie niewielkich punktów kwarantannowych dla powracających do powiatów repatrjantów, w czem wydatną pomoc obiecał p. Naczelnik Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych przez zaofiarowanie na ten cel niezużytkowanych budynków państwowych.

W drugiej części zjazdu omawiane były prawie wszystkie strony działalności służbowej lekarzy powiatowych, jak doroczne szczepienie ospy, dozór sanitarny nad piekarniami i innemi zakładami przemysłowemi, sprawy sanitarno-budowlane, opieka nad dziećmi, kolonje letnie, zakłady kąpielowe, sprawy sądowo-lekarskie i t. p. Zjazd zakończył swe obrady około godziny 11-ej przed północą.

19.

Komisje do badania cen i zysków.

L. 262/Pr.

W sprawie kompetencji i zakresu działania Powiatowych Komisyj do badania cen i zysków, Główny Urząd Walki z Lichwą pismem z dnia 5.I. r. b. Nr. 3/Prez./22 podał szereg następujących uwag.

1) Pojęcie ceny wytycznej, przeciętnej i wyprowadzona stąd norma określania ceny „od—do", nie odpowiada istotnym celom rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14/X.21 r., ani duchowi ustawy z dn. 2/II.1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 67 poz. 49). Zadaniem Komisji dla badania cen jest ustalenie słusznej g o s p o d a r c z o u s p r a w i e d l i w i o n e j g r a n i c y n a j w y ż s z e j na artykuły powszechnej potrzeby. Stwierdzenie ceny przeciętnej było wskazane tylko na samym początku działalności Komisji, w celu zorjentowania się i zyskania podstawy do dalszej właściwej czynności. Komisja sama, lub przez swoje podkomisje powinna samodzielnie, bez z b y t n i e g o o g l ą d a n i a s i ę n a f a k t y c z n e c e n y r y n k o w e które są notorycznie wygórowane, ustalać ceny, z uwzględnieniem wszystkich momentów gospodarczych i doliczeniem godziwego zysku.

Ceny rynkowe mogą przytem grać rolę tylko pomocniczą, ale nie w ten sposób, aby z nich przyjąć cenę przeciętną, lecz przeciwnie, o tyle tylko a b y c e n a w y t y c z n a n i e b y ł a n i g d y a n i t r o c h ę w y ż s z a o d n a j n i ż s z e j c e n y r y n k o w e j. Jasne jest bowiem z jednej strony, że nawet ten, co wobec ogólnie wyższych cen, bierze cenę najniższą, jeszcze nie dochodzi do możliwej granicy zniżkowej, z drugiej zmś strony, że cena najniższa, jaką może brać jeden, jest niewątpliwie możliwa dla innych.

Jeżeli obowiązkiem Komisji jest także uwzględnienie interesów kupca, to z drugiej strony, musi się w interesie ogólnym wymagać od kupca, aby w zawodzie swym stosował wszystkie zdrowe zasady ekonomiczne i dołożył wszelkich starań, aby towar przez niego podany wypadał możliwie najtaniej.

2) Z tego wynika, że błędna jest również zasada, według której, miarodajnem dla kwestji karalności ma być tylko pytanie, czy kupiec w kalkulacji swej nie przekroczył dozwolonej miary, w obliczeniu własnego zysku. Według tego zapatrywania, bezkarny byłby kupiec, który lekkomyślnie nabył towar np. o 10% drożej, jeżeli do tej ceny doliczył sobie zysk normalny, jak również i ten, który przy nabyciu towaru użył zbędnego i kosztownego pośrednictwa, lub który z wdgodnictwa, niedbalstwa lub nieumiejętności poniósł wyższe niż normalne koszty. Jasne

jednak jest, iż uwzględnienie tego rodzaju momentów byłoby tylko protekcją dowolności, samowoli, niedbalstwa i zupełnej bezwzględności wobec interesów ogólnych, że jako takie jest sprzeczne z zasadą ustawy z dnia 2/VII 1920 r. wyrażoną w art. 19 ust. 1, który toleruje cenę tylko gospodarczo uzasadnioną, a wszelkie przyczyny, prowadzące do przekroczenia jej, a więc tak dobrze zbyt wysoki zysk, jak i inne momenta, powodujące drożyznę, surowo karze.

Wogóle Komisja Powiatowa do badania cen i zysków nie może uchwalać zasad wegług których normuje się karalność nadmiernej ceny, bo to jest kwestja swobodnej, na gruntownej interpretacji prawnej opartej, oceny sędziowskiej. Tego rodzaju normy są wobec sądów niedopuszczalne, a ponieważ i władze administracyjne I instancji, orzekając o nadmierności cen w nakazach pełnią tylko rolę pomocniczą sądów, więc i dla nich nie mogą mieć one znaczenia.

3) Przyjęcie za jednostkę wartości ceny jakiegokolwiek zgóry oznaczonego artykułu, a zwłaszcza korca żyta, jest wręcz niedopuszczalne. Ponieważ cena każdego artykułu jest zawarunkowana ogólnym stanem cen, więc z konieczności logicznej prowadziłoby to co najmniej do ustalenia obecnych cen, bez względu na ogólne zmiany konjunktury, na wzrost kursu marki, wzmożenie produkcji i t. p.

Cena żyta w szczególności jest w danej chwili ceną może najbardziej w stosunku do warunków przedwojennych wygórowaną. Usiłowania Komisji winne raczej ześrodkować się w tem, aby ceny żyta obniżyć, pomysł więc przyjęcia ich za jednostkę wartości uważać należy za w wysokim stopniu niefortunny.

4) Wobec tego, że rozporządzenie Ministerstwa Aprowizacji z dnia 13/VI.1919 r. o wywieszaniu cenników w sklepach (Monitor Polski Nr. 130) nadal obowiązuje, zbyteczne są uchwały Powiatowych Komisyj zarządzające ujawnianie cen, zresztą do atrybucji Komisji do badania cen nie należy bynajmniej wydawanie jakichkolwiek rozporządzeń.

20.

Wystawy i targi w Polsce.

L. 120/VII.

W ostatnich czasach na terenie Rzeczypospolitej Polskiej powstaje szereg targów-wystaw o charakterze przemysłowo-handlowym, obliczonych na udział kupców zagranicznych. Targi takie przy zbyt częstem odbywaniu się w różnych miastach, a więc przy niedostatecznem zorganizowaniu mogą wywołać dezorjentację wśród kupiectwa zwłaszcza zagranicznego i zniechęcanie ich do brania udziału w targach, organizowanych w Polsce.

Chcąc zapobiec ewentualnym ujemnym skutkom, jakie może pociągnąć za sobą zbyt częste urządzanie targów międzynarodowych, Ministerstwo Przemysłu i Handlu pragnęłoby je ograniczyć zarówno co do liczby dni w roku, jak i co do miast, w których miałyby się one odbywać, przyczem należałoby tu każdorazowo wziąć pod uwagę zarówno stan gospodarczy danego okręgu, położenie geograficzne miasta, istniejące połączenia kolejowe, ukształtowanie terenu wystawowego. Dla b. Kongresówki odpowiedniem dla takich targów miastem jest Warszawa, a dla byłego zaboru austryjackiego—Lwów.

Natomiast targi przemysłowo-handlowe, obliczone na udział wyłącznie krajowego kupiectwa i przemysłu mogłyby odbywać się częściej, a to ze względu na korzyści wynikające ze zbliżenia się i wzajemnego poznania świata gospodarczego poszczególnych dzielnic.

W b. zaborze rosyjskim zgodnie z uwagą do art. 666 Ustawy Handlowej b. Cesarstwa Rosyjskiego zezwolenia na otwarcie targów przemysłowo handlowych mają być wydawane w myśl przepisów o organizacji gubernji, zaś paragraf 337 tych przepisów przewiduje, iż zezwolenia na jarmarki trwające dłużej niż tydzień udziela gubernator (obecnie Wojewoda) zawiadamiając o decyzji Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

W b. Zaborze austrjackim w myśl §§ 31 i 38 rozporządzenia cesarskiego z dn. 14 września 1852 r. zezwoleń na targi, trwające dłużej, niż tydzień, udzielało Namiestnictwo, zaś obecnie Wojewodowie, przyczem ostateczną instancją jest ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Podstawa: pismo Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 2 stycznia 1923 roku Nr. 6349/21/15.

21.

Tabela norm szacunkowych podatku procentowego od zwierząt handlowo-przemysłowych.

L. 108/VI/356.

L. p.	Gatunek	Wiek	Norma	
1	Buhaje, woły, krowy . . .	—	Mk. 500	od sztuki
2	Jałownik . . .	od 6 m. do 2 lat	„ 200	„
3	Cielęta	od 6 m.	„ 40	„
4	Owce i kozy .	—	„ 30	„
5	Jagnięta i koźlęta	—	„ 10	„
6	Świnie	—	„ 300	„

UWAGA: Normy niniejsze obowiązują od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

22.

Przetarg na dzierżawę majątków państwowych.

Lubelski Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 20-m marca 1922 roku o godzinie 10 rano odbędzie się w siedzibie Urzędu Wojewódzkiego przy ul. Niecałej Nr. 14 ustny przetarg, poprzedzony konkursem ofert, na dzierżawę majątków państwowych.

1) Żelizna (powiat Radzyński) o powierzchni 420 mg. Wadjum 300000 Mk.

2) Kownatki (powiat Łukowski) o powierzchni 360 mg. Wadjum 300000 Mk.

3) Wiszniew-Koty (powiat Siedlecki) o powierzchni 1087 morg. (gospodarstwo rybne). Wadjum 350000 Mk.

Szczegółowe ogłoszenie, pomieszczone w Monitorze Polskim. Termin składania ofert, według szematu, który można otrzymać w Urzędzie Wojewódzkim, upływa z dniem 19 marca 1922 r.

Bliższe warunki dzierżawne, oraz opisy folwarków, są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim.

23.

Spis zabytków Województwa Lubelskiego wpisanych do Inwentarza Państwowego.

(Dokończenie, zob. Dz. Urz. Woj. Lub., 1921, Nr. 12, poz. 319.)

Uwaga: Na wszelką restaurację zabytków wyszczególnionych poniżej jest nieodzowne pisemne zezwolenie Wojewody Lubelskiego, które udzielane będzie na zasadzie art. 13, 14, 20 i 21 Dekretu z d. 31/X—18 o ochronie zabytków, po rozpatrzeniu przedstawionych przez strony interesowane należycie opracowanych projektów i opisu zamierzonych robót.

№ porz.	№ Inw. M.S. i K.	№ i data orzeczenia	Wyszczególnienie zabytku	Miejsce, gdzie się znajduje zabytek	Imię, nazwisko i adres właściciela zabytku
80	191	207 11/XI 1920	Świątynia Sybilli	Puławy, w parku	Własność państw.
81	192	208 20/X 1920	Brama Szczebrzeska	Zamość, przy szosie prow. do Szczebrzeszyna	Własność państw.
82	204	185 11/IX 1920	Kamienica Celejowska	Kazimierz Dolny, ul. Senatorska pow. Puławski	W. i J. Ulanowscy, T. Karolczuk, J. Dunin (m. pob. nie znane)
83	209	254 8/XI 1920	Gmach b. Akademji	Zamość	Min. Rol. i Dóbr Państwowych
84	210	255 8/XI 1920	Kośc. p. w. św. Mikołaja	Lublin, przedm. Czwartek, ul. św. Mikołaja	
85	211	256 8/XI 1920	Kośc. p. w. Niepok. Pocz. N.M.P. przy Szpit. św. Wincent. a Paulo	Lublin, ul. Początkowska	
86	212	257 8/XI 1920	Kośc. paraf. p. w. św. Franciszka Ksawerego	Krasnystaw	
87	213	258 8/XI 1920	Kośc. po-august. p. w. św. Trójcy	Krasnystaw	Własnośc państw.
88	214	259 8/XI 1920	Spichlerz	majątek Starostwo, pow. Krasnystaw	Własność państw.
89	215	260 8/XI 1920	Kośc. po-bazyljańsk.	Zamość, ul. Bazyljańska	Własność państw.
90	216	261 8/XI 1920	Kośc. po-august. p. w. Pociesz. M. B. i św. Agnieszki	Lublin, na Kalinowszczyźnie	
91	218	263 15/XI 1920	Brama Tomaszowska	Zamość, szosa od Tomaszowa	Własność państw.
92	219	264 15/XI 1920	Budynek mieszk. przy kość. p. w. św. Trójcy (poaugust.)	Krasnystaw	Własność państw.
93	229	276 23/XII 1920	Ruiny Zamku Zborowskich	Krupe-Nowe, p. Krasnyst.	Franciszek Okulicz-Kozaryn
94	230	277 23/XII 1920	Dwór	Krupe-Nowe, p. Krasnys.	Franciszek Ksawery Okulicz-Kozaryn
95	233	280 11/II 1921	Były pałac Zamojskich	Zamość	Własność państw.
96	234	281 11/II 1921	Wieża zw. Grobisko	Krynica, p. Krasnystaw.	Józef Osoba
97	235	296 25/II 1921	Klasztor Karmelitów Bosych	Lublin, Św. Duska № 358	

24.

Tymczasowy wynik spisu ludności w Województwie Lubelskiem

z dn. 30 września 1921 r.

L. p.	POWIAT	Ilość okręgów spisowych	Liczba nieruchomości	Ilość budynków: z przeznaczenia mieszkalnych	Ilość budynków: innych zamieszkałych w dniu spisu	Ilość zamieszkałych mieszkań	Ilość gospodarstw: Rodzinnych	Ilość gospodarstw: Zakładowych	Ilość gospodarstw: Osób samotnych	Ilość gospodarstw: Razem	Ilość ludności obecnej bez chwilowo nieobecnych: Mężczyzn	Ilość ludności obecnej bez chwilowo nieobecnych: Kobiet	Ilość ludności obecnej bez chwilowo nieobecnych: Razem	Z ogółu ludności obecnej jest narodowości polskiej mężczyzn i kobiet razem	Ilość osób chwilowo nieobecnych mężczyzn i kobiet razem	Ilość zwierząt domowych: Koni	Ilość zwierząt domowych: Bydła rogatego	Ilość zwierząt domowych: Trzody chlewnej	Ilość zwierząt domowych: Owiec	Ogólny obszar gruntów wykazany w arkuszach spisowych: m.	Ogólny obszar gruntów wykazany w arkuszach spisowych: pr.
1	Biłgoraj	200	16182	16175	100	17306	17741	23	633	18397	43433	47432	90865	70029	354	13390	33091	13721	5491	254512	14½
2	Biała Podl.	157	8991	8561	708	13394	12729	312	809	13850	28267	31389	59656	48969	713	99761	15486	14163	2413	164126	129
3	Chełm	245	15305	15472	769	19268	19681	44	792	20517	47564	49897	97461	77896	546	19365	33393	16351	600	241124	287
4	Garwolin	307	16717	19353	66	26184	26754	63	1066	27883	66390	71103	137493	127676	806	17672	44275	28090	10387	276711	257
5	Hrubieszów	438	15821	14947	766	20793	21037	137	820	21994	49707	54002	103709	77479	697	24933	29208	26567	408	250780	127½
6	Janów Lubel.	448	19247	19121	627	23406	25186	30	892	26108	62168	68609	130777	118534	746	21344	49162	27669	4691	262777	208
7	Krasnystaw	71	16893	16996	305	22816	22952	224	795	23971	56026	60331	116357	107170	284	22328	41470	27014	2184	248269	25
8	Janów Podl.	164	8836	8775	267	12941	13269	25	712	14006	31252	33801	65053	57866	378	11810	13316	22229	1898	212319	211
9	Lublin	661	18070	17576	826	26430	25458	189	395	26042	67973	71660	139633	131859	719	24838	54484	38143	4779	286455	41
10	Lubartów	200	13252	12771	449	18426	19223	36	721	19980	46601	49918	96519	87138	454	16004	32466	25229	1493	206340	222¼
11	Łuków	199	15598	15769	129	20250	21767	107	641	22545	53188	56244	109432	102677	633	17693	44238	31043	21343	264342	281¾
12	Puławy	489	19708	19506	738	30286	27780	184	1070	29034	70634	73301	143935	130332	889	18413	41704	29817	1420	309273	148
13	Radzyń	187	12770	12305	565	21079	18476	117	716	19309	42075	46197	88272	73898	636	15199	28196	21801	8008	235483	—
14	Siedlce	133	9949	9984	24	13917	13794	26	539	14359	33185	34518	67703	64488	524	13023	30302	20794	13739	180016	246
15	Sokołów	110	9346	9402	182	15880	15196	44	717	15957	36614	39477	76091	69129	153	11505	30888	21010	17522	198414	153
16	Tomaszów	317	16682	14812	520	18138	18377	161	840	19378	45293	48890	94183	77995	612	17609	26433	18625	266	185424	245½
17	Węgrów	132	10296	10566	53	17937	16528	77	683	17288	39759	42821	82580	74389	545	11073	32585	19270	9005	181763	33½
18	Włodawa	211	14686	10305	1344	16335	16430	170	971	17571	36663	40108	76771	52730	581	12809	23472	10745	1311	248253	44
19	Zamość	344	19527	19846	256	27446	27745	263	1239	29247	68648	73813	142461	129943	989	24178	43401	23406	672	231835	92
	Miasta wyłączone																				
1	Lublin	306	2619	3659	17	19897	20379	86	2936	23401	43324	51154	94478	58443	2303	954	1278	2757	23	4746	118½
2	Chełm	75	1094	1498	83	4805	4807	170	448	5425	10468	12023	22491	12564	573	499	729	820	38	6535	263
3	Zamość	58	1032	1259	11	3756	3897	36	368	4301	8896	10112	19008	9827	343	571	989	1304	—	2354	182
4	Puławy	39	618	829	20	1786	1536	60	171	1767	3302	3900	7202	4378	170	199	178	532	6	691	182
5	Siedlce	232	1198	2005	170	6617	6464	282	1110	7856	14406	16358	30764	16156	923	429	691	1662	80	16650	280
6	Łuków	76	866	1123	18	3010	2630	115	176	2921	5920	6650	12570	6332	328	339	841	1464	99	3191	291
	Razem	5799	285310	282615	9013	422103	419836	2981	20260	443077	1011756	1093708	2105464	1787897	15899	415938	652276	444226	107876	4472396	182½

25.

Cechy w roku 1922.

Urząd Miar i Wag podaje do wiadomości, że w roku 1922 będą ważne cechy z lat 1920, 1921 i 1922.

26.

Koszta leczenia za osoby z gmin Małopolskich.

L. 667/II/2.

Ustawa z dnia 6/I 1875 Dz. Rz. Nr. 7 (obowiązująca dotychczas w Małopolsce) o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych, postanawia, że koszta leczenia ubogich chorych w publicznych szpitalach ponosi w całości fundusz Krajowy za przynależnych do Małopolski. Do niniejszych spraw odnosi się również ust. z 26/VII. 1897 Dz. p. Nr. 47 o prawnych stosunkach szpitali powsz. i publicznych oraz rozp. gubernialne z dnia 24/I 1829 Nr. 80405.

Ustawy te i rozp. są zebrane w Zbiorze ustaw i rozp. adm. Jerzego Piwockiego tom II (wydanie z roku 1899).

Przepisy te zostały częściowo zmienione ust. z dnia 30/I 1920 roku Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 61 o zniesieniu Sejmu i Wydziału Krajowego b. Królestwa Galicji, a to o tyle że według art. 3 tej ustawy cały pod zarządem Sejmu względnie Wydziału Krajowego znajdujący się tak ruchomy, jak i nieruchomy majątek stał się wyłączną własnością Państwa Polskiego; w konsekwencji zatem i fundusz Krajowy, z którego pokrywano koszta leczenia ubogich chorych przeszedł pod Zarząd Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Należy przeto rachunki kosztów leczenia ubogich chorych przynależnych do Małopolski, kierować do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Zdrowia Publicznego).

Ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń.

27.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 9 stycznia 1922 r. L. 5095/Pr./2 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków za Nr. 63 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Kopinie“.

28.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 9 stycznia 1922 r. Nr. 5412/Pr./2 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 64 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Zbuczynie“.

29.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 9 stycznia 1922 r. Nr. 5394/Pr./2 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 65 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Rzemieślnicze w Krasnymstawie“.

30.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 17/I—22 r. L. 301/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 66 stowarzyszenie pod nazwą: „Resursa Obywatelska w Zamościu“.

31.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 17/I—1922 r. L. 302/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 67 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Sitańcu“, gm. Wysokie, pow. Zamojskiego.

32.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 21/I—1922 r. L. 798/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 68 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Wyszkowie“ pow. Węgrowskiego.

33.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 6 lutego 1922 r. L. 1349, wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 69 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Biszczy“, pow. Biłgorajskiego.

34.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 8 lutego 1922 r. L. 1525 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 70 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Szkoły Średniej dla młodzieży wyznania mojżeszowego w Międzyrzeczu Podlaskim“.

35.

RUCH SŁUŻBOWY
do dnia 7 lutego 1922 roku.

a) w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie:

Nowo mianowani:

Wydział Zdrowia Publicznego (IV).

Kozłowska Adela, p. o. urz. IX st. sł. (M. Z. P).

Wydział Budżetowo-gospodarczy (X).

Makulec Stanisław, p. o. urz. X st. sł. (M.S.W).

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Piaskowska Regina, p. o. urz. XII st. sł. (M. R. i D. P.).

Kancelarja Główna (XI).

Malanowska Marja, p. o. urz. XI st. sł. (MSW)

Zwolnieni:

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Dukałówna Eugenja, p. o. urz. XI st. sł. (M. R. i D. P.).

b) w Urzędach Starościńskich Województwa Lubelskiego.

Nowo mianowani:

Janów Lubelski.

Brygider Kazimierz, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Konstantynów.

Sokołowski Stanisław, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Sokołów.

Kucewicz Marjan, p. o. urz. XI st. sł. (M.S.W)·

Zwolnieni:

Biłgoraj.

Rotter Edward, referent, (M. S. W.).

Krasnystaw.

Żebrowska Joanna, p. o. urz. X st. sł. (MSW.).

Radzyń.

Florówna Stanisława, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Tomaszów.

Lipski Edward, p. o. urz. VII st. sł. (M .S. W.).

Komisarjat Rządu na m. Lublin.

Pöck Tadeusz, p. o. urz. IX st. sł. (M. S. W.).

Przeniesieni:

Janów Lubelski.

Mickiewicz Antoni, p. o. urz. VII st. sł. do Starostwa w Opocznie, Woj. Kieleckie, (M. R. i D. P).

OD ADMINISTRACJI.

Cena egz. niniejszego zwiększonego numeru wynosi Mk. 95.

C.

OGŁOSZENIA:

Obwieszczenie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej J. Gałach, mający kancelarję w m. Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza, że w dniu 1 kwietnia 1922 roku o godzinie 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na mocy uchwały rady familijnej z dnia 25 października 1920 roku, zatwierdzonej przez Warszawski Sąd Okręgowy dnia 28 kwietnia 1921 roku, odbędzie się sprzedaż dóbr ziemskich Kazimierzów, położonych w gminie Zakanale, powiatu Konstantynowskiego, ziemi Siedleckiej, należących niepodzielnie w równych częściach do nieletnich Elżbiety—Marji—Zofji 3-ch imion, Tadeusza—Feliksa—Benedykta 3-ch imion, Zofji—Marji—Elżbiety 3-ch imion i Wandy — Marji — Antoniny 3-ch imion hr. Plater—Zyberków, jako spadkobierców po zmarłym ich ojcu Stanisławie hr. Plater—Zyberku.

Dobra te, mające oddzielną księgę hipoteczną, przechowywaną w wydziale hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach, stanowią przestrzeń 868 morgów 247 prętów, w tym ogrody i zabudowania obejmują 4 morgi 102 pręty, gruntu ornego 759 m. 12 prętów, łąk 81 m. 112 prętów, bagien, dróg i innych nieużytków 24 morgi 21 pręt. Lasu niema. Zabudowania należące do tych dóbr, na takowych istniejące i podlegające sprzedaży, a mianowicie: stary dom murowany z cegły, dwa domy drewniane stare, śpichrz drewniany, chlew drewniany stary, studnia drewniana z żórawiem i cebrem, stajnia murowana kamienna, obora murowana kamienna i owczarnia murowana kamienna. Inwentarza roboczego, narzędzi rolniczych, maszyn, zakładów fabrycznych lub innych niema. Dobra we wspólnem posiadaniu z kimkolwiek nie są i w zastawie nie znajdują się. Ciężary szczegółowo wymienione w dziale trzecim wykazu hipotecznego. Zgodnie z działem czwartym tegoż wykazu ogólną ilość długów hipotecznych stanawią sumy: 14,500 rubli i 176,184 marki i kaucje w kwocie 24,300 marek.

Licytacja tych dóbr z zabudowaniami, na zasadzie opisu sporządzonego dnia 6 lipca 1921 roku, rozpocznie się od sumy dwadzieścia jeden miljonów siedemset tysięcy (21,700,000) marek.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej, winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację, lub do depozytu Sądu Okręgowego kaucję (wadjum) w wysokości $^1/_{10}$ części sumy szacunkowej t. j. dwa miljony sto siedemdziesiąt tysięcy (2,170,000) marek.

Warunki licytacyjne i dokumenty tyczące się sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej w godzinach urzędowych.

Biała-Podlaska, dn. 7 stycznia 1922 r.

Komornik Sądowy J. GAŁACH.

Ogłoszenie.

Państwowa Szkoła Budownictwa w Warszawie otwiera o ile liczba zapisów będzie nie mniej niż 15 osób, siedmiotygodniowy kurs dla Dozorców Robót Drogowych i Wodnych. Kurs trwać będzie od 13 lutego do 1 kwietnia r. b. włącznie. Kandydaci winni mieć cenzus naukowy z dwóch klas gimnazjalnych conajmniej i praktykę odnośnych robót.

Obwieszczenie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej J. Gałach, mający kancelarję w m. Białej-Podlaskiej, niniejszym obwieszcza, że w dniu 23 lutego 1922 r. o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej, na mocy uchwały rady familijnej z dnia 5 sierpnia st. st. 1913 r. zatwierdzonej decyzją byłego Siedleckiego Sądu Okręgowego z dnia 21 kwietnia st. st. 1915 r., odbędzie się sprzedarz dóbr Wołoska Wola, położonych w gminie Turuo, powiatu Włodawskiego, na Podlasiu, należących niepodzielnie w równych częściach do nieletnich Jakóba—Juljana, Marji—Bożenny i Zoji—Wandy Karpińskich, jako spadkobierców po zmarłym ich ojcu Stanisławie Karpińskim.

Dobra te, mające oddzielną księgę hipoteczną, przechowywaną w wydziale hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach, we wspólnem z kimkolwiek posiadaniu nie są i w zastawie się nie znajdują, zawierają ogólnej przestrzeni 312 morgów 145 prętów, bez zabudowań, których wcale niema, w tym ziemi ornej około 3 włók, łąk kośnych około 2 włók, a reszta bagna i błota pastwiskowe. Obciążone na rzecz matki wdowy Marji—Zofji Karpińskiej prawem dożywotnego użytkowaniu z $^1/_4$ części, inne zaś ciężary szczegółowo wymienione w dziale trzecim wykazu hipotecznego. Ogólna ilość długów hipotecznych stanowi suma 25,200 rubli $4^1/_2$% listami zastawnemi %.

Licytacja tych dóbr, bez zasiewów, na podstawie opisu, sporządzonego 17 grudnia 1921 roku, rozpocznie się od sumy osiemdziesiąt sześć tysięcy czterysta (86,400) mk.

Pragnący przyjąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej, winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację, kaucję (wadjum) w ilości ośmiu tysięcy sześciuset czterdziestu (8640) marek.

Warunki licytacyjne i dokumenty tyczące się sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej w godzinach biurowych.

Biała-Podlaska, 18 stycznia 1922 r.

Komornik Sądowy J. Gałach.

Obwieszczenie.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie, Województwa Lubelskiego obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłym Janklu Grynholtcu vel Grynerze, właścicielu nieruchomości w mieście Tomaszowie, oznaczonej Nr. policyjnym 37, hipotecznym zaś 85.

Termin zamknięcia powyższego postępowania spadkowego wyznaczony został na d. 21 kwietnia 1922 r., w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się w kancelarji tegoż Wydz. hipot. pod skutkami prekluzji.

m. Tomaszów dnia 30 września 1921 r.

Pisarz Hipoteczny
powiatu Tomaszowskiego
T. Kulczyński m. p.

Obwieszczenie.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Wojewóeztwa Lubelskiego obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłym Icku Szrajber vel Leberblat i Stryk, współwłaścicielu nieruchomości, położonej w mieście Tomaszowie, oznaczonej Nr. policyjnym 147, hipotecznym zaś 38.

Termin zamknięcia powyższego postępowania spadkowego wyznaczony został na d. 19 kwietnia 1922 roku, w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się w kancelarji tegoż Wydz. hip. pod skutkami prekluzji.

m. Tomaszów, dn. 30 września 1921 r.

Pisarz Hipoteczny
powiatu Tomaszowskiego
T. Kulczyński m. p.

Obwieszczenie.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie, Województwa Lubelskiego obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłej Ruchli Nejhauz, współwłaścicielce nieruchomości w mieście Tomaszowie, opisanej w dziale I wykazu hipotecznego pod lit. „A" oznaczonej Nr. policyjnym 422, hipotecznym zaś 7.

Termin zamknięcia powyższego postępowania spadkowego wyznaczony został na dn. 19 kwietnia 1922 r., w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się w kancelarji tegoż Wydz. hipot. pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
powiatu Tomaszowskiego
T. Kulczyński m. p.

Starosta Lubelski ogłasza:

1) Król Wawrzyniec mieszkaniec Rur Wizytkowskich gm. Konopnica, dnia 24 października 1921 r. zgubił portfel z dokumentami i pozwoleniem na rewolwer wydane przez Starostwo Lubelskie na rok 1921.

2) Budny Antoni obywatel z maj. Bychawa w dniu 17 b. m. zagubił paszport zagraniczny wydany przez Urząd Paszportowy w Warszawie.

3) Marzęda Teofilowi zam. w Siostrzytowie gm. Jaszczow skradziono na stacji kolejowej Izbica dokumenty wydane przez stację kontrolną w Baranowiczach na imię jego oraz Marji, Feliksy, Zygmunta, Stefana, Walentyny, Bohdana i Janiny Marzęda.

Starosta Puławski ogłasza:

1) Grzyb Józef stały mieszkaniec wsi Parchatka gm. Puławy, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Puławy 30/5–1919 r. Nr. 157.

2) Cwajgenberg Chana zgubiła tymczasowy dowód osobisty wydany przez Magistrat miasta Puław 27 września 1921 r. Nr. 1676.

3) Waraksa Jan obcokrajowiec zgubił zaświadczenie wydane przez Stację Kontrolną w Baranowiczach na jego imię z żoną Marją i matką Pauliną.

4) Płaszczyńskiemu Władysławowi mieszkańcowi wsi Włostowice gm. Puławy, Starostwa Puławskiego skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Puławy 5/8—22 r. Nr. 8.

5) Matraszkowi Franciszkowi mieszk. wsi Rudy gm. Puławy, Starostwa Puławskiego, skradziono tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Urząd gminy Puławy 26/III—19 r. Nr. 99.

6) Kłos Antoni, mieszkaniec gm. Gołąb zgubił kartę na broń i prawo polowania Nr. 402.

7) Sikora Marcin, w. Wólka Profecka, gm. Puławy, zgubił tymczasowy dowód osobisty Nr. 106.

8) Makarewicz Stanisław, fol. Niezabitów, gm. Karczmiska, zgubił kartę na broń Nr. 331.

9) Kobiałka Władysław, w. Borki, gm. Karczmiska, zgubił kartę na broń Nr. 213.

10) Gąska Jan, w Szczuczki, gm. Karczmiska, zgubił kartę na broń Nr. 276.

Komisarjat Rządu.

1) Zgubiono dowody osobiste za Nr. 369 i Nr. 357 wydane dn. 7/XII 1921 r. przez Magistrat m. Terespola na imię Herszka i Fajgi Appel.

Starosta Garwoliński ogłasza:

1) Grzegrzułka Stanisław z Władysławowa gm. Wola Rębkowska zgubił kartę odroczenia rocz. 1902.

2) Goldsztejn Rubin, gm. Pazyrów, zgubił kartę powołania rocz. 1902.

3) Bąk Władysław Huta Garwolińska gm. Wola Rębkowska zgubił kartę demobilizacyjną.

4) Zylbersztejn Manys Podole-Nowe, gm. Wilga—zgubił kartę odroczenia rocz. 1902 w październiku r. b.

5) Pudło Władysław, kol. Marjanów, gm. Trojanów, zgubił kartę wydaną na broń i polowanie z fotografją, paszport wydany przez okupantów niemieckich, kwit Związk. pszczelarskiego, kwit członkowski Stow. Spożyw. w Rykach i gotówką Mkp. 7,200.

6) Pawelcowi Stanisławowi, w Uchacze—gm. Maciejowice skradziono: kartę urlopową rocz. 1894, ochotnik, dowód osobisty, metrykę urodzenia, fotografję, zaświadczenie iż służył w policji, oraz kartę rejestracyjną wydaną przez D. O. G. osad żołnierskich w Lublinie.

7) Borkowski Józef z Garwolina zgubił kartę zwolnienia od wojska, dowód osobisty.

8) Michalewicz Wacław z Garwolina zgubił kartę bezterminowego urlopowania.

9) Neuman Adolf, wieś Wschodnie, gm. Wilga zgubił kartę powołania.

10) Maliszewski Ignacy z Garwolina zgubił poszport i kartę demobilizacyjną.

11) Rybarczyk Józef z Trzcianki, gm. Żelechów, zgubił kartę urlopową.

12) Bocian Franciszek z Zabieszki, gm. Osieck, zgubił kartę odroczenia.

13) Kejzman Abram Icek z Garwolina zgubił kartę powołania.

14) Kępski Piotr z Grabniaka gm. Sobolew, zgubił kartę demobilizacyjną.

Starosta Węgrowski ogłasza:

1) Szulejowskiemu Michałowi z Węgrowa skradziono kartę powołania, którą się unieważnia.

2) Sutkowski Stefan zgubił dokument wojskowy.

3) Małetka Anna zgubiła paszport wydany przez władze okupacyjne niemieckie.

4) Platner Ita zgubiła paszport wydany przez władze okupacyjne niemieckie.

5) Platner Rojza zgubiła paszport wydany przez władze okupacyjne niemieckie.

6) Platner Uszer zgubił paszport wydany przez władze okupacyjne niemieckie.

7) Mioduszewskiemu Janowi z Relina skradziono paszport.

8) Mordko Bergman Prostyni zgubił tymczasowy dowód osobisty.

9) Kalicki Jan z folwarku Krypy zgubił książkę inwalidzką, dokument podróży i kartkę przyjęcia do szpitala.

10) Gawroński Feliks właśc. folwarku Poławie Świętochowskie zgubił paszport wydany przez władze okupacyjne niemieckie.

11) Majdenbaum Szmul z Korytnicy zagubił kartę demobilizacyjną, którą się unieważnia.

12) Szymański Jan z gm. Ruchna zgubił kartę powołania, którą się unieważnia.

13) Kowalski Wacław z gm. Miedźna pow. Węgrowskiego zagubił kartę zwolnienia, którą się unieważnia.

14) Strąk Bronisław z gm. Łochów zgubił dokument wojskowy, który się unieważnia.

15) Szebro Chunie z Węgrowa skradziono kartę powołania, którą się unieważnia.

16) Tarkowski Stanisław z gm. Łochów zagubił zaświadczenie demobilizacyjne, które się unieważnia.

17) Biernat Piotr z gm. Łochów zagubił kartę powołania i paszport niemiecki.

18) Frid Jankiel z gm. Sadowne zgubił dowód osobisty.

19) Teller Edward, gm. Sadowne zgubił zaświadczenie demobilizacyjne.

20) Barszczewski Stefan, gm. Grębków, zgubił dokument wojskowy.

Komisarz Rządu na m. Lublin ogłasza:

1) Malarzowi Władysławowi dnia 23 listopada 1921 r. skradziono w pociągu tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne, wydane przez 34 pułk piechoty baon zapasowy za L. Dzien. 364/M. Wyżej wymienione zaświadczenie niniejszem unieważniam.

Malarz Władysław.

2) Sprawozdanie ze sprzedaży ulicznej znaczka w 24/XI r. b. osiągnęliśmy 31080 Mk. wydatki 9000, pozostało 22080 M. na pomoc podupadłym.

Zarząd Towarzystwa Tomchaj Nojflim.

3) Sprawozdanie. Zarząd Towarzystwa Dobroczynności zawiadamia, że na listę noworoczną 1922 r. zamiast wizyt z powinszowaniami—osiągnięto ofiar Mk. 111060, a nadto za pośrednictwem Redakcji Głosu Lub. i Ziemi Lub. Mk. 27,900. Ogółem wpłynęło do Kasy Mk. 138,960.

Starosta Lubartowski ogłasza:

1) Polak Józef z Wolicy pow. lubartowskiego zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Wielkie dnia 28 czerwca 1919 r. za Nr. 234.

2) Praczyk Antoni, mieszkaniec wsi Brzeziny gm. Łucka zgubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Urząd gminy w Łucce dnia 27/VIII 20 r. za Nr. 732.

3) Orłowskiemu Gotlibowi, miesz. kol. Żurawiniec, gm. Luszawa skradziono w pociągu między Lublinem a Lubartowem paszport wydany przez Urząd gminy Luszawa w dniu 20/II—1919 r. Nr. 56.

4) Jankiel-Lejb Książka lat 29 miesz. os. Michów zgubił kartę bezterminowego urłopu wydaną przez P. K. U. Puławy.

5) Zalcman Wadja mieszk. m. Lubartowa zgubił Tymcz. dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Lubartowa dnia 19/V 1921 r. za Nr. 204.

6) Kozicki Wolf syn Moszka lat 27 mieszk. os. Michów zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Chudowola dnia 1/VIII 21 r. za Nr. 1545 — oraz kartę bezterminowego urlopu wydaną przez Komisję przeglądową w Garwolinie.

7) Buczyński Jan z Michałówki pow. Lubartowskiego, zgubił kartę na broń myśliwską wydaną przez Starostwo Lubartowskie 20 kwietnia 1921 r. Nr. 361.

8) Wyskwar Władysław z Glinnika pow. Lubartowskiego zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Wielkie dnia 6 lutego 1919 r. za Nr. 29.

9) Iwanowi Stanisławowi popis. z r. 1895 z gm. Wielkie pow. Lubartowskiego, skradziono tymczasowe zaświadczenie o demobilizacji, wydane przez B. Z. 44 p. p Strz. Kres. w dn. 15/3 1921 r. za Nr. 14.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

1) Patkowi Franciszkowi s. Stanisława urodz. 1901 r. z przedm. Zakręcia m. Krasnegostawu, ukradziono w podróży koleją z Lublina do Krasnegostawu, kartę o demobilizacji, wystawioną na jego imię przez Oficera Ewidencyjnego w Krasnymstawie.

2) Wasilowi Wawrzyńcowi s. Jana ur. 1867 z Olesnik, gminy Fajsławice, skradziono podczas podróży koleją z Lublina do Trawnik, tymczasowy dowód osobisty Nr. 7 z dnia 30 lipca 1921 r. i świadectwo gruntowe wydane na jego imię przez Urząd gminy Fajsławice.

3) Skrzypek Józef z gm. Fajsławice zagubił tymczasowy dowód osobisty.

4) Miszczak Józef, gm. Rudka, w. Krynica, zgubił kartę powołania.

Starosta Sokołowski ogłasza:

1) Ołdakowskiemu Feliksowi ze wsi Rytele-Wszołki gm. Olszew skradziono dokument wojskowy.

2) Mioduszewskiemu Bolesławowi ze wsi Dybów gm. Olszew skradziono dokument wojskowy.

3) Wyszomirski Ignacy ze wsi Skibniew-Sągole gm. Olszew zgubił dokument wojskowy.

4) Głodowski Jan ze wsi Skibniew-Sągole gm. Olszew zgubił dokument wojskowy.

5) Stanisławowi Klukowskiemu skradziono dokument bezterminowego urlopowania.

6) Antoni Wyszomirski zgubił dowód bezterminowego urlopu.

7) Stanisław Pietrzykowski zgubił dowód bezterminowego urlopowania.

8) Józef Wojewódzki zgubił książkę odroczenia.

9) Jojna Rubinsztejn zgubił dowód bezterminowego urlopowania.

10) Jan Szczeć zgubił dokument bezterminowego urlopowania.

11) Franciszek Banasiuk zgubił dokument bezterminowego urlopowania.

12) Srul Lejbka Rozenbaum zgubił dokument bezterminowego urlopowania.

13) Mordko Mendel Choina zgubił książkę odroczenia.

14) Kazimierz Nowak zgubił portfel z dowodami osobistemi: kartą odroczenia, paszportem krajowym i biletem na broń.

15) Jan Wasilewski zgubił kartę powołania.

16) Telakowcowi Tadeuszowi ze wsi Rytele—Wsiołki gm. Olszew skradziono dokument wojskowy.

17) Lipce Kazimierzowi skradziono kartę powołania.

18) Sztulman Abram Lejba, m. Sokołów, zgubił dowód osobisty.

19) Grüman Chana-Chaja, m. Sokołów, zgubiła tymczasowy dowód osobisty.

20) Wajngort gm. Stedryń, zgubik kartę mobilizacyjną.

21) Stańczyk Jan, w Gródek, gm. Jabłonna, zgubił kartę mobilizacyjną.

22) Połosa Józef w. Krzemień gm. Jabłonna, zgubił kartę odroczenia.

23) Mazurczak Adam, ze wsi Liszki, gm. Wyrozęby zgubił kartę odroczenia, metrykę urodzenia i 5000 marek.

24) Sikorski Wojciech, ze wsi Księżopole-Budki, gm. Kudelczyn zgubił kartę zwolnienia.

25) Perelstejn Hersz-Mordko, z m. Sokołów zgubił kartę bezterminowego urlopowania.

26) Liberman Dawid, os. Kossów, zgubił kartę powołania.

29) Sukiennik Moszko Chaim zgubił kartę powołania

Starosta Biłgorajski ogłasza:

1) Paweł Buc z Wólki Biskiej gm. Biszcza zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Starostwo w Biłgoraju 20/II 1919 r. Nr. 457.

2) Chaim Apotekier z Tarnogrodu ur. 1901 zgubił kartę zwolnienia wydaną przez P. K. U. w Zamościu 1921 r.

3) Jan Szabat z gm. Aleksandrów rocznik 1893 zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. w Zamościu 1920 r.

4) Andrzej Knap z Biłgoraja zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat 8/8 1921 r. Nr. 17 lit. K.

5) Tajtelbaum Josef z Biłgoraja zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Biłgoraju 29/IV 1919 r. Nr. 1421.

6) Koman Jan syn Ewy rocznik 1902 zgubił kartę odroczenia Nr. 40 wydaną przez P. K. U. w Zamościu na podstawie art. 61 na 1 rok.

7) Herszek Stempel z Biłgoraja zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość.

8) Płoć Icek z Biłgoraja zgubił kartę zwolnienia z P. K. U. Zamość Nr. 78.

9) Szloma Erost ur. 1894 z Biłgoraja zgubił kartę zwolnienia z P. K. U. Zamość.

10) Majer Gruer syn Abrama z Tarnogrodu ur. 1900 zgubił dowód osobisty Nr. 4488 wydany w Starostwie w Biłgoraju 28/XI 1919 r.

11) Muszyński Michał z Biłgoraja zgubił kartę bezterm. urlop. z P. K. U. Zamość.

12) Abram-Moszko Fajner z Woli gminy Puszcza Solska zgubił dowód osobisty Nr. 2073/20.

13) Antoni Kukiełka z Bojar gminy Puszcza Solska zgubił dowód osobisty Nr. 29/21 r.

14) Izydor Mazurek z Tarnogrodu zgubił kartę zwolnienia z wojska z r. 1920.

15) Franciszek Głowicki z Tarnogrodu zgubił zaświadczenie demobilizacyjne z r. 921.

16) Icek-Srul Kaliksztajn z Biłgoraja zagubił kartę powołania Nr. 1122/21 r.

Starosta Radzyński ogłasza:

1) Felemanowi Janklowi skradziono tymcz. dowód osobisty z dn. 16/XII—1919 r. L. 3917.

2) Lichtensztejn Kiwa zgubił tymcz. dowód osobisty z 12/7 1920 r. L. 1600.

3) Całbiański Jankiel, popisowy rocznika 1902, z powiatu Radzyńskiego zgubił kartę powołania.

4) Pawlikowski Jan, z gminy Misie pow. Radzyńskiego pob. rocz. 1900 zgubił książkę odroczenia wystawioną przez P. K. U. Biała Podlaska.

5) Wisznia Herszon z Radzynia zgubił tymczasowy dowód osobisty.

6) Sulberg Chaim z Radzynia zgubił paszport rosyjski.

7) Struczyk Seweryn z Bezwoli zgubił dowód osobisty wydany przez Gm. Wohyń z 4/V 1920 r. L. 237.

8) Szajman Szyja Joska zgubił kartę powołania № 209.

9) Elenzweig Rubin zgubił kartę powołania № 264.

10) Bystrzycki Zygmunt zgubił książeczkę zwolnienia.

Starosta Bialski ogłasza:

1) Fochtman Stanisław z Białej zgubił kartę powołania.

2) Fajbuch Jankiel z Łomaz zgubił kartę powołania.

3) Bielińskiej Tajanie skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy w Sławatyczach.

4) Feferkiern Lejba zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Wójta Gminy w Rossoszu w dniu 26/VII—1921 za Nr. 137.

5) Cydejko Aleksander z Międzylesia zgubił kartę powołania.

6) Kobyliński Józef — gm. Lubenko — zgubił kartę powołania.

7) Ignatiuk Bazyli, w. Liszna, gm. Zabłocie, zgubił dowód osobisty l. 18.

Starosta Konstantynowski ogłasza;

1) Michał Pawluczuk z Bohukał zgubił długoterminową pożyczkę Nr. 173903 na 2000 mk.

2) Witold Kamiński z Buczyc zgubił świadectwo demobillzacyjne 50 p.

3) Stanisław Lipiński z Sewerynowa zgubił dowód osobisty.

4) Aleksander Łuszczewski z Olszyńca zgubił dowód osobisty Nr. 8 z roku 1919.

5) S. Sztejnklaper z Janowa Podlaskiego zgubił przepustkę wydaną przez Mag. Janów-Podlaski.

6) Abram Ajzenman z Mostowa zgubił kartę powołania Nr. 431, rocznik 18—94.

7) Piotr Krzysztofiuk z Witulina zgubił tymcz. dowód osobisty z 31/XII—1921 r. Nr. 93.

8) Paweł Struk z Witulina zgubił tymczasowy dowód osobisty z 30/XII 1919 r. Nr. 45.

9) Fejga Lejbman z Łosic zgubiła dowód osobisty z 15/XI—1919 r. Nr. 3692.

10) Józef Malinowski z Klonownicy-Małej zgubił dokument wojskowy o demobilizacji.

11) Kazimierz Rozwadowski z Chibowa zgubił dowód osobisty z 15/4 1920 r. Nr. 355.

12) Chacińska Stefanja, gm. Łysów, zgubiła dowód pensyjny dotyczący pensji męża Stefana.

13) Wawrzyniuk Bolesław, gm. Sarnaki, zgubił kartę powołania.

14) Weremszczukowi Wacławowi, gm. Sarnaki, skradziono zaświadczenie demobilizacyjne.

15) Kujka Franciszek, gm. Huszlew, zgubił kartę powołania.

Urząd Starościński w Zamościu ogłasza:

1) Grynberg Lejba, gm. Tarnogród, zgubił paszport Nr. 5.

2) Cederbaum Hersz z Zamościa, zgubił kartę powołania.

Starosta Włodawski ogłasza:

1) Gawrylukowi Janowi skradziono na dworcu w Kielcach w dniu 18/V kartę zwolnienia 27 pp.

2) Szytko Piotr zgubił kartę powołania 9/XII w Przyłownie pow. Brzeskiego.

3) Zilbersztejn Moszko Aron z Włodawy (Furmańska 257) zgubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Włodawy.

Starosta Chełmski ogłasza:

1) Krzysiński Wacław z gm. Krzywiczki pow. Chełm. zgubił zaświadczenie demobilizacyjne wydane przez P. K. U. Chełm.

2) Bojczuk Stanisław z gm. Krzywiczki pow. Chełm zgubił zaświadczenie demobilizacyjne wydane przez P. K. U. Chełm.

3) Kuczyński Paweł z gm. Krzywiczki pow. Chełmskiego, zgubił tymcz. zaśw. o demob. wydane przez P. K. U. Chełm.

4) Rużyckiemu Michałowi z gm. Krzywiczki powiatu Chełmskiego skradziono kartę powołania L. 118 wydaną przez P. K. U. Chełm.

5) Kuśmierczyk Andrzej, gm. Olchowiec zgubił zaświad. demob. L. 82.

6) Malinowski Jan r. 1902 z gm. Żmudź zgubił zaświad. demob.

7) Muntakow Szyja z m. Chełma zgubił kartę powołania.

8) Józef Winicki z Chełma zgubił kartę powołania.

9) Anastazemu Karpińskiemu, gm. Krzywiczki skradziono legitymację.

10) Józef Fingergut, gm. Rejowiec zgubił kartę powołania L 1236.

11) Teodor Podhański z Chełma zgubił tymczasowe zaświadczenie demob. L. 755.

12) Szloma Zylberman, gm. Siedliszcze, zgubił kartę powołania.

13) Moszek Gans, gm. Rejowiec zgubił kartę powołania L. 583.

14) Michał Prusz, gm. Staw, zgubił kartę powołania L. 139.

15) Gerszon Birenbaum z Chełma, zgubił kartę powołania L. 1329.

16) Aron Blumenkranc z Chełma zgubił książkę zwolnienia.

17) Icek Merc z Chełma zgubił kartę powołania.

18) Abram Boden z Chełma zgubił kartę powołania.

19) Stefan Łapczuk, gm. Cyców, zgubił książkę odroczenia L. 8118/19.

20) Józef Durko Nafalski, gm. Krzywiczki zgubił dokument wojskowy.

21) Kazimierz Wąwrzyniuk, gm. Krzywiczki, zgubił dowód osobisty.

22) Jan Malinowski, gm. Żmudź, zgubił kartę demobilizacyjną.

23) Bernard Kołodziejczyk, Franciszek Sereda, Filip Marczuk, gm. Żmudź, zgubili kartę powołania.

24) Paweł Jakubiec, gm. Rejowiec, zgubił kartę powołania.

25) Fajfl Szorow, gm. Rakołupy, zgubił kartę powołania.

26) Dawid Szpric, gm. Wojsławice, zgubił kartę powołania.

27) Piotr Mąkal, gm. Krzywiczki zgubił kartę powołania.

28) Moszko Sznajder, gm. Rakołupy, zgubił kartę powołania.

29) Aron Hockman z Chełma zgubił kartę powołania.

30) Wincenty Niemiec, gm. Rakołupy, zgubił książeczkę odroczenia L. 641.

31) Władysław Zieliński, gm. Rakołupy, zgubił kartę powołania.

32) Jan Dzwonko, gm. Olchowiec, zgubił kartę odroczenia

33) Mendel Frajnt, gm. Rejowiec, zgubił kartę powołania.

34) Rudolf Wolski, gm. Staw, zgubił kartę powołania.

35) Stanisław Bednaruk, gm. Rakołupy, zgubił kartę powołania.

Redakcję zakończono 28 lutego 1922 r.

Druk. Państwowa w Lublinie.